

Liste de conținut disponibile la [ScienceDirect](https://www.sciencedirect.com)

Jurnalul de Economie Urbană

pagina de pornire a jurnalului: www.elsevier.com/locate/jue

Etnie și comportament de depunere a impozitelor

Spencer Bastani ^{a,b,c}, Thomas Giebe ^{a,b}, Chizheng Miao ^{a,n}^a Departamentul de Economie și Statistică Universitatea Linnaeus, Suedia^b Linnaeus University Center for Discrimination and Integration Studies, Suedia c CESifo, Germania

Info articol

Clasificare JEL:

D31
H21
H24
H26
J22
J61
R23Cuvinte cheie:
Deduceri

Depunerea impozitelor

Ciorchine
Imigranți
Nativii
Integrare

abstract

Analizăm diferențele de depunere a impozitelor între nativi și imigranți, concentrându-ne pe două exemple empirice. În primul rând, studiem deducerile pentru costurile asociate cu cășorile de la domiciliu la locul de muncă permise în codul fiscal suedez. Folosind populația totală de navetiști din cea mai mare zonă de navetă a Suediei, constatăm că imigranții nou sosiți depun cu mult mai puțin decât nativii, imigranții cu o ședere mai lungă se comportă mai mult ca nativii, iar imigranții cu cea mai lungă ședere depun cel mai mult, chiar mai mult decât nativii. În al doilea rând, analizăm comportamentul de grupare în rândul lucrătorilor independenți într-un punct de conversie important al programului suedez al impozitului pe venit. Găsim mult mai puțin îngrășământ în rândul imigranților, chiar și după o lungă perioadă de timp în țara gazdă și cele mai mari diferențe față de nativi în zonele rezidențiale cu o concentrație mare de imigranți. Descoperirile noastre au implicații pentru echitatea și eficiența sistemului fiscal și modelele spațiale ale alegerilor rezidențiale și ocupaționale pentru diferite grupuri etnice.

1. Introducere

În lumina globalizării în creștere și a mobilității forței de muncă precum și a valorilor recente de migrație în Europa, întrebarea cum interacționează imigranții cu sistemele fiscale din țările lor gazdă și cum accesează beneficiile statelor bunăstării moderne a câștigat o relevanță sporită. O perspectivă de bază este că dacă în căutarea guvernului pentru un sistem fiscal echitabil și eficient, sistemul fiscal devine prea complex și se bazează prea mult pe participarea activă a contribuabilului pentru a furniza corect informații autorităților fiscale, acest lucru poate duce la impozitare poverită fiind distribuite inegal între indivizii cu circumstanțe economice egale. Acest lucru poate duce la consecințe neintenționate asupra bunăstării, poate crea distorsiuni în comportamentul economic și poate implica faptul că sistemul fiscal este privit ca inechitabil sau discriminatoriu, afectând în cele din urmă legitimitatea acestuia.¹

Deoarece cunoștințele despre sistemele fiscale sunt probabil transmise în cadrul rețelelor etnice, de-a lungul generațiilor și prin interacțiuni sociale cu depuneri de taxe (nativi) cu experiență, complexitatea fiscală este predispusă să afecteze în special imigranții. Având în vedere relevanța sistemului fiscal în majoritatea domeniilor vieții economice, acest lucru are consecințe pentru o serie de aspecte diverse, cum ar fi eficiența piețelor muncii, stimulentele migrației între țări, mobilitatea socială și spațială integrarea și segregarea rezidențială.

În această lucrare, documentăm diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți, folosind date administrative la nivel de populație și două exemple empirice specifice. În primul rând, luăm în considerare una dintre cele mai mari zone de navetă suedeze, regiunea Stockholm-Uppsala, și comparăm modul în care nativii și imigranții identici din punct de vedere observabil diferă în ceea ce privește dacă și cum solicită deducerea costului de navetă.

Suntem recunoscători editorului, Stuart Rosenthal, doi arbitri anonimi, precum și lui Per Engström, Mats Hammarstedt, Katharina Jenderny, Michael Smart, Daniel Waldenström și participanților la conferința IIPF din 2019 din Glasgow pentru comentarii și discuții utile.

Autor corespondent.

Adrese de e-mail: spencer.bastani@lnu.se (S. Bastani), thomas.giebe@lnu.se (T. Giebe), chizheng.miao@lnu.se (C. Miao).

¹ Un principiu larg recunoscut în proiectarea sistemelor fiscale este că guvernul ar trebui să ofere un tratament egal din punct de vedere fiscal al „egalilor”. Acesta nu este un principiu normativ ferm înrădăcinat, ci mai degrabă un principiu juridic sau o constrângere politică care este înțeleasă ca fiind crucială pentru stabilitatea și legitimitatea pe termen lung a sistemului fiscal.

<https://doi.org/10.1016/j.jue.2019.103215> Primit 8

aprilie 2019; Primit în formă revizuită 6 noiembrie 2019 Disponibil online la 9 noiembrie 2019

0094-1190/© 2019 The Authors. Publicat de Elsevier Inc. Acesta este un articol cu acces deschis sub licența CC BY-NC-ND. (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

care este permis în codul fiscal suedez.² Această deducere pentru navetă care este cea mai comună deducere în Suedia, implică o reducere din venitul anual impozabil cu o sumă egală cu partea din cheltuielile anuale ale unei persoane fizice pentru călătoria de la domiciliu la locul de muncă care depășește un anumit prag (în jur de 1000 USD) prevedea anumite criterii de eligibilitate sunt mult umiți.³ În al doilea rând, studiem în ce măsură nativii care desfășoară activități independente iar imigranții se adună în cel mai mare și mai prominent punct de înțelegere al Programului suedez al impozitului pe venitul persoanelor fizice. Această întrebare este situată în partea de sus-pe mijloc a distribuției veniturii, unde rata de impozitare marginală crește cu aproximativ 20 de puncte procentuale. Folosim atât estimarea tradițională (necondiționată), cât și regresile multivariate unde variabila de rezultat este o manchină care indică dacă un individ se află la înțelegere. Analiza noastră exploatează informații geografice despre reședința și locul de muncă iar datele ne permit să diferentțiem imigranții după timpul de la sosirea în țară a gazdă după regiunea lor de origine și nivelul de segregare în locația lor rezidențială. Noi Deasemenea completează studiul nostru care examinează diferențele de conformitate fiscală pentru populația totală.

Principala noastră constatare este că există diferențe izbitoare în depunerea impozitelor comportamentul dintre nativi și imigranți, dar și unele demne de remarcat excepții. Navetiștii imigranți nou sosiți au o substanță utilizarea mai mică a deducerii navetă decât nativii. Imigranți par să învețe în timp, iar cei cu o ședere mai lungă în Suedia sunt chiar mai probabil să depună deduceri decât nativii. Mai mult, analiza noastră de grupare arată că imigranții care desfășoară activități independente sunt substanțial mai puțin probabil să se strângă pe cine, chiar și după câteva decenii în țară gazdă un rezultat determinat în principal de imigranții non-europeni și de cei care locuiesc în zone cu o concentrație mare de imigranți. Analiza noastră a impozitelor conformarea arată că imigranții au mai multe șanse să rateze termenul limită de declarare și să fie amendați pentru nerespectare, indiferent de durata șederii în țară. O excepție o reprezintă imigranții cu venituri mici al căror comportament nu este semnificativ diferit de cel al nativilor. De asemenea, este mai puțin probabil ca imigranții să participe activ la declarația fiscală proces (prin depunerea deducerilor etc.), dar cea mai mare parte a acestui decalaj se încheie peste orar.

Scopul general al analizei noastre este de a evidenția efectele impozitului complexitatea populațiilor diverse din punct de vedere etnic, dezvoltând factori de care factorii de decizie trebuie să ia în considerare atunci când evaluează eficiența și proprietățile capitalului propriu ale sistemului fiscal. Cu toate acestea, diferențele de preluare pe care le documentăm au, de asemenea, implicații importante pentru modelele spațiale de pe piețele muncii urbane. De exemplu, în contextul analizei noastre deducere pentru navetă utilizarea mai mică a deducerilor pentru navetă în rândul imigranților este probabil să afecteze sfera geografică a zonei în pe care le caută pentru muncă (vezi de ex., [Le Gallo et al. 2017](#)), cu implicații pentru modelele rezidențiale, formarea de enclavă etnice, urban extinderea și calitatea potrivirii angajator-angajat. Mai mult, cel dovezile abundente ne spun că cunoștințele despre cum să ne angajăm în planificarea fiscală (legală) și reducerea la minimum a impozitelor sunt foarte diferite pentru nativi și imigranți, și sugerează că cei care locuiesc în zone cu o mare concentrație de imigranți și suferă cel mai mare dezavantaj informațional. Acest lucru are implicații pentru decizia de a deveni independent, și afectează în cele din urmă mobilitatea economică și integrarea imigranților. Mai general, rezultatele noastre sugerează că alocarea spațială a imigranților pot avea implicații importante pentru alegerile ocupaționale prin afectarea difuzării cunoștințelor despre stimulentele inerente sistemul fiscal.

² Deducerile pentru navetă sunt comune în țările vest-europene, inclusiv în țările nordice, Germania, Austria, Belgia, Luxemburg, Franța, Țările de Jos, Elveția, dar nu există în economii importante din afara Europei, cum ar fi SUA, Canada, Marea Britanie și China (a se vedea, de exemplu, [Potter și colab., 2006](#); [Paetzold și Căștigăor, 2016](#)).

³ De exemplu, dacă faci naveta cu mașina, economia de timp trebuie să fie de cel puțin două ore pe zi lucrătoare în raport cu utilizarea transportului public. Observați că deducerea implică faptul că costul navetei (deși în pragul) este subvenționat la o cotă care depinde de rata de impozitare marginală personală a persoanei.

Lucrarea noastră contribuie la literatura de cercetare foarte activă despre cum indivizii răspund la complexitatea fiscală și la stimulentele monetare inerente sistemului fiscal. Această literatură care este analizată în detaliu mai jos, evidențiază din ce în ce mai mult faptul că contribuabilii nu își optimizează perfect comportamentul în raport cu sistemul fiscal. Cu toate acestea, nu există multe dovezi empirice care arată că grupurile de populație sunt caracterizate cel mai probabil printr-o astfel de optimizare imperfectă și dacă efectele sunt semnificative cantitativ. În această lucrare, căutăm să exemplăm acest decalaj. Normele fiscale care sunt atractive din motive teoretice s-ar putea să nu funcționează în practică dacă anumite grupuri de contribuabili nu răspund la stimulentele implicite sau dacă există costuri de conformare și de preluare pe care factorii de decizie nu au anticipat.

Lucrarea este organizată după cum urmează în secțiunea următoare, facem un sondaj literatură aferentă în secțiunile 3 și 4, ne uităm separat la cele două exemple de deducere de navetă și de grupare la kink de liber profesionist. Secțiunea 5 prezintă rezultate suplimentare privind conformitatea fiscală comportament. În sfârșit, oferim observații finale. Anexele A-C oferă informații suplimentare și rezultate empirice.

2. Literatură aferentă

Primul nostru exemplu empiric se referă la deducerea suedeză pentru navetă. Din câte cunoștințele noastre, nu se lucrează prea mult cu privire la comportamentul deducerii în general și la deducerile de navetă în special. The motivul pentru aceasta este cel mai probabil nevoia de seturi de date administrative mari și detaliate. Două excepții sunt [Paetzold și Winner \(2016\)](#) și [Frimmel și colab. \(2018\)](#), care studiază naveta și alte deduceri din un alt unghi decât al nostru, concentrându-se pe aspectul evaziunii fiscale. Există totuși o literatură mare conexă care se uită la preluarea diverselor beneficii sociale. [Bargain et al. \(2012\)](#) arată pentru datele finlandeze că 40–50% dintre persoanele eligibile nu pretind beneficii sociale. [Bhargava și Manoli \(2015\)](#) afirmă că nereclamantul tipic EITC renunță la o valoare estimată de 1096,4 USD. În comparație cu această literatură examinăm depunerea impozitului comportamentul și concentrarea asupra grupurilor cu venituri mai mari ale populației.

Analiza deducerii navetei se referă la economia urbană literatură care a examinat efectele costurilor de navetă asupra unui interval de rezultate diferite. De exemplu, [Black et al. \(2014\)](#) subliniază că distanța de navetă și costurile aferente au un negativ disproporționat efect asupra participării femeilor la forța de muncă. [Le Gallo și colab. \(2017\)](#) arată în un amplu experiment controlat în Franța care a redus costurile de navetă au un efect pozitiv asupra activității de căutare a unui loc de muncă a persoanelor mai tinere. [Hensen și colab. \(2009\)](#) stabilesc că mobilitatea geografică sporită afectează pozitiv calitatea potrivirii educației-loc de muncă folosind date din Olanda. Spectacol [Gutiérrez-i Puigarnau și van Ommeren \(2010\)](#) folosind date germane că cei cu navetă mai lungă au o ofertă mai mare de forță de muncă argumentând că acesta este un rezultat plauzibil atunci când lucrătorii au optiunea de a varia atât numărul de ore lucrate pe zi, cât și de zile lucrătoare. În sens mai larg, există o vastă literatură care studiază efectele aspectelor spațiale, cum ar fi aglomerarea și calitatea și disponibilitatea infrastructurii de transport, asupra rezultatelor precum modelul geografic de suburbanizare, comportamentul de navetă angajarea și prețurile caselor (a se vedea, de exemplu, [De la Roca 2017](#), [Baum-Snow și Kahn 2000](#), [Rosenthal and Strange 2008](#), [García-López 2012](#), [García-López et al. 2015](#); [Mayer și Trevin 2017](#)). Există de asemenea, o literatură despre nepotrivirea spațială care susține că distanța geografică este o barieră accesarea locurilor de muncă disponibile. Se crede că acest mecanism afectează în special minoritățile etnice (vezi, de exemplu, [Gabriel și Rosenthal 1996](#), [Boustan și i Margo 2009](#), [Zenou 2013](#)). Eterogenitatea în adoptarea deducerilor de navetă între diferitele grupuri etnice pe care le documentăm

⁴ Literatura de specialitate oferă mai multe explicații pentru lipsa de acceptare, cum ar fi ca conștientizarea insuficientă ([Chetty și Saez 2013](#)) și felul în care este informația prezentată ([Saez 2009](#)). Literatura de specialitate a subliniat, de asemenea, importanța preocupărilor legate de imaginea socială cum ar fi costurile de stigmatizare (de exemplu, [Friedrichsen et al. 2018](#)).

⁵ Vezi și [Paetzold \(2019a\)](#) care găsește o relație pozitivă între generozitatea subvențiilor pentru navetă și distanța de navetă

adaugă de asemenea, un nou unghi studiilor privind efectele distribuționale ale navetiiștilor subvenționate (a se vedea [Heuermann et al. 2017](#)) pentru o contribuție recentă.

Al doilea exemplu empiric, analiza grupării, evident iază rolul segregării etnice în explicarea modului în care reacționează cei care desfășoară activități independente la stimulentele din sistemul fiscal. Prin urmare, se referă la o ramură a literaturii care studiază rolul interacțiunilor sociale pentru economic comportament, punând accent pe transmiterea informației, interacțiunile spațiale și efecte de propagare și este conectat la o agendă de cercetare care examinează aspectele spațiale ale antreprenoriatului (vezi [Glaeser et al. 2010](#)).⁶

[Chetty și colab. \(2013\)](#) folosesc comportamentul „ascuțit” de grupare în rândul persoanelor care desfășoară activități independente ca proxy pentru cunoștințele locale despre regulile fiscale și găsesc că indivizii care se mută din regiunile de grupare scăzută la înaltă par să se optimizeze mai bine după ce se mută (în sensul raportării veniturilor care, într-o măsură mai mare, își maximizează rambursarea EITC). [Bezin și Moizeau \(2017\)](#) studiază relația dintre dinamica culturală segregarea urbană și inegalitatea și discută despre costurile și beneficiile vieții în zonele segregate etnic. [Drago et al. \(2019\)](#) arată prin exemplu din taxa de licență TV austriacă că informațiile despre scrisorile către potențiali evaziuni se răspândesc și sporesc conformitatea în rețelele de vecinătate în Austria. De asemenea, folosind date austriece, în contextul deducerilor pentru navetă [Paetzold și Winner \(2016\)](#) constată că comportamentul de evaziune fiscală schimbări atunci când oamenii se deplasează între locurile de muncă indicând importanța locului de muncă ca domeniu de transmitere a informațiilor și [Frimmel și colab. \(2018\)](#) oferă dovezi ale răspândirii intergeneraționale a comportamentului de evaziune fiscală.⁷

Ambele exemple empirice se referă la literatura care analizează efectele complexității și importanței normelor fiscale asupra comportamentului contribuabililor. Aceste probleme au fost recent analizate din perspective teoretice și empirice de [Chetty et al. \(2009\)](#), [Abeler și Jäger \(2015\)](#), [Taubinsky și Rees-Jones \(2018\)](#) și [Blumkin și colab. \(2019\)](#). Literatura susține în general ideea că contribuabilii răspund la stimulentele fiscale, dar există o conștientizare tot mai mare a necesității unor teorii rafinate în pentru a explica comportamentul observat.⁸ [Hoopes et al. \(2015\)](#) analizează căutarea de informații de către contribuabilii (folosind apeluri telefonice către IRS și internet datele de căutare) și arată că se informează în mod activ pentru a se conforma cu legea fiscală. Cu toate acestea, există și posibilitatea unei neînțelegeri larg răspândite a legislației fiscale, așa cum a subliniat [Feldman și colab. \(2016\)](#).

⁶ Analiza grupării se referă și la literatura în creștere rapidă care folosește dovezi pentru a măsura răspunsurile comportamentale. Vezi [Saez \(2010\)](#), [Chetty și colab. \(2011\)](#), și [Bastani și Selin \(2014\)](#). Multe studii grupate se concentrează asemănător studiului nostru, pe cei care desfășoară activități independente, așa cum pot și ajusta mai ușor veniturile prin depunerea impozitului sau prin ajustarea ofertei de muncă în comparație cu salariul. De asemenea, sunt mai puțin constrânși de raportarea terților, constrângerile orelor de lucru și au acces mai bun la planificarea fiscală profesională. Într-adevăr, comportamentul acestor grupuri s-a dovedit a fi foarte diferit de cel al salariaților ([Bastani și Selin 2014](#), [Paetzold 2019b](#)). niste studii documentează răspunsuri „neoclasice” la stimulentele de grupare monetară (de exemplu, [Buhlmann și colab. 2018](#), [Doerrenberg et al. 2017](#), [Paetzold 2019b](#)), în timp ce altele studiile documentează comportamentul care nu este conform cu modelele standard. Pentru de exemplu, [Engström et al. \(2015\)](#) și [Engström și colab. \(2018\)](#) arată că decizia de a solicita deduceri depinde causal de dacă contribuabilii au o deficit sau credit inițial la organul fiscal, indicând importanța pierderii aversiune.

⁷ Alte lucrări sunt [Bohne și Nimczik \(2018\)](#), care documentează informațiile răspândite prin mobilitatea forței de muncă a managerilor și a experților fiscali, [Alstadsæter și colab. \(2018\)](#) care arată cum se răspândește evaziunea fiscală în cadrul familiei rețele și [Alstadsæter și Jacob \(2017\)](#) care documentează modul în care informațiile despre răspândirea oportunităților de evitare a impozitelor în comunitățile locale. În contextul programelor de asistență socială [Bertrand și colab. \(2000\)](#) examinează efectele rețelelor sociale în preluarea bunăstării. Ei găsesc că interacționând cu oameni care își vorbesc propriul limbaj crește gradul de asimilare a bunăstării în rețelele locale cu un grad ridicat de asimilare a bunăstării. Vezi, de asemenea, [Hansen și Lofstrom \(2003\)](#) pentru o contribuție timpurie importantă asupra acceptării bunăstării în rândul imigranților din Suedia.

⁸ Vezi [Bernheim și Taubinsky \(2018\)](#) pentru o privire de ansamblu asupra domeniului emergent a economiei publice comportamentale. Prejudecățile comportamentale care sunt menționate în literatura include neatenția (de exemplu, [Hoopes et al. 2015](#)), probleme de autocontrol și credințe incorecte ([Allcott et al. 2019](#)) și prejudecăți prezente ([Lockwood 2017](#)).

[Benzarti \(2017\)](#) arată că contribuabilii renunță în mod rațional la economiile fiscale pentru a economisi costurile de conformare și că un astfel de comportament este mai răspândit în rândul celor cu venituri mari, în concordanță cu ideea că au costuri de oportunitate mai mari ale timpului. Mai mult, [Aghion et al. \(2018\)](#) examinează modul în care lucrătorii independenți francezi răspund la complexitatea fiscală și discută determinantii în viața contribuabililor, constatând că indivizii preferă uiesc simplitate, lăsați bani pe masă în viața și în timp și că costurile de complexitate sunt mai susceptibile de a afecta persoanele care sunt mai puțin educate sau au venituri mai mici.⁹

O întrebare relevantă în contextul nostru este ce se poate face pentru a atenua nivelul scăzut absorbit în populație și existențele lucrărilor care au studiat în ce măsură fricțiunile de conformitate pot fi remediate de către autoritățile fiscale. [Mascagni \(2018\)](#) este un sondaj recent privind experimentele fiscale, care documentează o serie de măsuri care au fost testate pentru eficacitatea lor. În creșterea conformității. [Bhargava și Manoli \(2015\)](#) raportează că complexitatea, importantă și acuratețea credințelor pot fi schimbate cu succes prin intervenție, în timp ce costurile percepute de stigmatizare par mai greu de realizat a afecta. Ei invocă de asemenea, bariere lingvistice drept motiv pentru o utilizare mai scăzută care este legat de subiectul studiului nostru. [Guyton și colab. \(2016\)](#) și [Manoli și Turner \(2014\)](#) arată că trimiterea de mementouri poate afecta Utilizarea EITC, în special în rândul depunerilor cu venituri mici. Totuși, repetat mementourile pot fi necesare pentru efecte pe termen lung. În același timp, [Chetty și Saez \(2013\)](#) avertizează că doar furnizarea de informații ar putea nu este suficient pentru a avea un efect mediu semnificativ asupra populației totale. În cele din urmă [Ramnath și Tong \(2017\)](#) arată că politicile temporare (a plata unică de stimulare) poate induce prima declarație fiscală cu efecte benefice pe termen lung pentru contribuabilii, inclusiv continuarea depunerii impozitului și venituri mai mari.

3. Cazul 1: Deducerea navetei

În primul nostru exemplu empiric analizăm modul în care nativii și imigranții răspund diferit la sistemul fiscal în ceea ce privește solicitarea deducerilor pentru navetă. Deducerile pentru navetă sunt elemente standard în sistemele fiscale ale multor țări europene (cum ar fi țările nordice, Germania și Franța), dar în special nu există în țările precum SUA, Canada și Marea Britanie. Scopul deducerilor pentru navetă este de a compensa persoanele pentru diferențele lor costuri de obținere a veniturilor legate de cheltuielile lor pentru deplasarea între domiciliu și locul de muncă sau Scopul important al deducerii navetei este de a stimula persoanele să caute și să accepte un loc de muncă într-o zonă geografică mai mare. Zonă crescând astfel eficiența pieței muncii și influențând pozitiv cariera și perspectivele de câștig ale unei persoane. Cu toate acestea, deoarece astfel de deduceri impun contribuabilului să informeze în mod activ autoritatea fiscală despre cheltuielile lor de căătorie, acest lucru va crea o absorbție eterogenă în rândul populației, ceea ce are consecințe de distribuție și echitate. În special, poate crea diferențe nemotivate în sarcina fiscală între mai puțin grupuri informate ale populației și grupuri mai informate ale populației.

⁹ [Edmark și Gordon \(2013\)](#) prezintă dovezi care arată că veniturile mari gospodăriile răspund la stimulentele lor relativ mai puternice de a le încorpora Afaceri. Există de asemenea, o mare literatură conexă cu privire la moralul fiscal, conformitatea fiscală și evaziune fiscală [Allingham și Sandmo \(1972\)](#) au oferit un cadru timpuriu pentru gândindu-se la evaziunea fiscală o decizie rațională și se cercetează literatura de specialitate de [Slemrod \(2007\)](#). Rolul moralului fiscal este analizat în profunzime de [Luttmer și Singhal 2014](#). Lucrări recente care utilizează date scandinave sunt [Engström și Holm-Lund \(2009\)](#), care arată că lucrătorii independenți neîncorporați care se confruntă cu mai puțin persoane publice controlul tinde să subraporteze veniturile într-o măsură mai mare decât persoanele care desfășoară activități independente încorporate în Suedia, iar [Kleven și colab. 2011](#) care găsesc că nu elă asupra componentelor veniturii auto-declarate în Danemarca este larg răspândită și această amenințare scrisorile de audit au efecte semnificative asupra raportării acestor componente de venit.

¹⁰ A se vedea, de asemenea, [Robles \(2009\)](#) și [Fjeldstad și Heggstad \(2012\)](#) care discută respectiv, politicile de educație fiscală în statele SUA cu o concentrație mare de imigranți și în țările africane care încearcă să construiască o cultură contribuabililor.

② Avdrag - Tjänst		Ange belopp i hela kronor
2.1 Resor till och från arbetet		
Du får avdrag endast för den del som överstiger 10 000 kr. Fyll i totalbeloppet.		

Fig. 1. Deducerea pentru navetă în formularul de declarație fiscală suedeză (ilustrare).

3.1. Detalii despre deducerea navetei

Ca parte a declarației lor fiscale anuale, suedezii au venit oportunitatea de a declara costul navetei din anul precedent. Acesta poate fi făcut online sau pe hârtie.¹¹ Această declarație are ca rezultat un automat calculat al reducerii impozitului pe venit pentru o sumă care este în funcție de partea din costul navetei care depășește pragul de eligibilitate anului respectiv. Pragul a fost de 7.000 SEK în 2002-2006, 8.000 SEK în 2007-2008, 9.000 SEK în 2009-2011 și 10.000 SEK în 2012-2013. Observații că deducerea are ca rezultat o reducere a venitului impozabil pentru suma care depășește pragul și, prin urmare, implică o subvenție efectivă a costurilor de navetă cu o cotă care depinde de impozitul pe venitul marginal personal al unei persoane rată. Deducerea pentru navetă este cea mai comună deducere fiscală în Suedia (Skatteverket 2018).

Formularul de declarație fiscală conține un câmp pentru deducere, vezi Fig. 1. Instrucțiunile din stânga pot fi traduse ca „Căătorii care și de la muncă Primiți o deducere numai pentru partea care depășește 10 000 SEK. Completați suma totală” Contribuabilii nu trebuie să ia nicio măsură dacă acestea nu doresc să declare un cost de navetă. În special, nu au nevoie să depună în mod explicit un cost de navetă „zero”. Ori de câte ori un contribuabil nu o face exercită o oportunitate de a declara un cost de navetă acesta apare ca zero costul navetei în date. Astfel, atunci când discutăm despre „depunerea zero” mai jos, acest lucru ar trebui să fie înțeles ca „nu a fost întreprinsă nicio măsură” de către contribuabil referitor la deducerea navetei. În declarația fiscală este fezabil să declare un cost de navetă mai mic decât pragul de eligibilitate. Acest lucru nu are niciun beneficiu aparent pentru contribuabil și ne referim la aceasta ca depunerea „în regiunea dominată”.

Presa populară suedeză informează în mod regulat despre regulile de deducere a impozitelor și despre greșelile comune. Potrivit unui articol recent (Aftonbladet.se 2018), există o ignoranță pe scară largă a eligibilității și criteriile în rândul contribuabililor suedezi. Autoritatea fiscală în comunicatele sale de presă încearcă să evalueze și regulile. Din 2018, autoritatea fiscală oferă un instrument online care ajută la determinarea eligibilității pentru navetă deducere (Skatteverket 2018). Potrivit organului fiscal, aproape un milion de contribuabili suedezi declară deduceri de navetă dar cca jumătate dintre acei contribuabili comit o formă de greșelă sau nu sunt eligibili la toate. Cea mai frecventă greșelă este de a declara costul navetei cu mașina fără a îndeplini criteriul de eligibilitate a unui timp de minim două ore economisirea (pe căătorii dus-întors) față de transportul public (Skatteverket 2018).¹² Un criteriu suplimentar de eligibilitate este acela că distanța dintre casă și munca trebuie să fie suficient de mare, iar deducerile pentru cheltuielile cu transportul public sunt acordate doar pentru cel mai ieftin mod de transport (prin urmare, nu este posibil să atingem pragul de eligibilitate prin, de exemplu, achiziționarea bilete de tren clasa I).¹³

¹¹ Spre deosebire de multe alte țări, contribuabilii suedezi nu folosesc de obicei software specializat pentru a-și pregăti declarația fiscală. Un astfel de software i-ar alerta de obicei cu privire la potențialele deduceri și la criteriile de eligibilitate.

¹² Contribuabilii sunt obligați să-și păstreze chitanțele și agenții fiscali în mod regulat efectuează audituri asupra unui subset de depuneri de taxe, solicitându-le să prezinte documente justificative documentate către autoritatea fiscală (cum ar fi chitanțele). Natura exactă a acestora auditurile nu sunt cunoscute, deoarece detaliile despre procedurile de audit nu sunt de obicei transmise publicului de către autoritățile fiscale.

¹³ Cerința de distanță minimă este întotdeauna satisfăcută în exemplele noastre empirice.

În această lucrare, ne concentrăm asupra navetelor dintre Stockholm și Municipality Uppsala. Facem acest lucru din două motive. În primul rând, această regiune de navetă cuprinde unul dintre cele mai mari fluxuri de navetă din Suedia. Stockholm este cel mai mare oraș al Suediei, iar Uppsala al patrulea ca mărime. În al doilea rând, distanța geografică de aproximativ 70 km dintre aceste municipalități asigură eligibilitatea pentru deducerea navetei dacă navetistii folosesc transportul public. Trenurile de navetă între Stockholm și Uppsala sunt foarte bine dezvoltate. O singură căătorie din centrul Uppsala până în centrul orașului Stockholm durează între 30 și 50 de minute, în funcție de operatorul de tren și de plecare. Dacă luăm în 2018 ca exemplu recent de exemplu, pragul de eligibilitate pentru deducerea navetei a fost un cost total de navetă de 11.000 SEK (1100 USD) și o căătorie dus-întors cu trenul între Uppsala și Stockholm costă în jur de 250 SEK. O perioadă de 30 de zile biletul cu reducere a costat în jur de 1700 SEK în 2018. Astfel, un navetist ar ajunge la eligibilitate după 45 de căătorii dus-întors în cadrul căătoriei unice bilet sau după 7 luni sub biletul de 30 de zile.¹⁵

3.2. Date

Folosim date de registru la nivel de populație de la Statistics Sweden care acoperă anii 2002-2013.¹⁶ Datele ne permit să identificăm indivizii municipalități și de reședință și locul de muncă al acestora. Locul de muncă informativ identifică locul fizic real de muncă (mai degrabă decât cel sediul central al firmei). Definim o persoană ca navetist dacă municipalități și de reședință și locul de muncă diferă și identificăm persoanele care locuiesc în Uppsala și lucrează la Stockholm sau invers. Aceste date privind populația sunt legate de evidențele fiscale ale persoanelor fizice. Acestea conțin în suma auto-raportată de către indivizi a costurilor de navetă care au fost declarate într-o declarație fiscală a unui an dat. În această lucrare, definim un individ ca preia deducerea navetei în cazul în care auto-raportat costul de căătorie este (strict) peste pragul oficial al autorității fiscale (Skatteverket) pentru anul fiscal dat.

Limităm eșantionul la populația în vârstă de muncă între 20 de ani și 64. În plus, săse concentreze asupra persoanelor cu un atașament puternic la piața muncii, ne restrângem la indivizii care au o venit salarial anual peste 150k SEK (la prețurile din 2013).¹⁷

Definim nativii ca fiind cei născuți în Suedia și imigranții ca toți indivizii născuți în străinătate din eșantion. Eșantionul final conține 68 707 observații pentru nativi și 9152 pentru imigranți. Datele registrului conțin informații despre regiunea de naștere a imigranților (nu țara de naștere) și anul sosirii lor în Suedia. Pe baza datelor disponibile privind regiunea de naștere, clasificăm imigranții fie ca imigranți non-europeni, imigranți europeni (excluzând țările nordice) sau imigranți nordici.¹⁸ Pe baza informațiilor ilor despre anul de sosire, grupăm

¹⁴ În tabelele A14 și A15 din Anexa A, oferim rezultate pentru alte două mari regiuni de navetă (Södertälje-Stoccolm și Kungälv-Göteborg) care sunt, totuși, mai compacte din punct de vedere geografic și, prin urmare, sunt eligibile pentru deducerea navetei mai puțin în convinsă decât în exemplul nostru major. Rezultatele sunt în conformitate cu constatările pentru regiunea Stockholm-Uppsala.

¹⁵ De asemenea, este posibilă deplasarea la și de la locul de muncă cu mașina și deducerea cheltuielilor aferente. Cu toate acestea, după cum sa menționat deja, aici o eligibilitate suplimentară se aplică regula prin care navetistii trebuie să economisească puțin în două ore de navetă timpul raportat la transportul public. În aplicarea noastră empirică foarte puțin persoanele ar fi eligibile pentru deduceri pentru acest mod de căătorie.

¹⁶ Datele despre ocupație sunt disponibile numai pentru această perioadă.

¹⁷ Am studiat sensibilitatea rezultatelor regresiei noastre cu privire la specificarea acestui prag, iar rezultatele par robuste. Corespondența a rezultatelor regresiei sunt prezentate în tabelele A4 și A5 din apendicele A. Mai mult, Informațiile la locul de muncă se bazează pe datele din noiembrie. Este de conceput ca oamenii schimbă locul de muncă sau locul de muncă în decurs de un an, ceea ce poate afecta eligibilitatea pentru deducerea navetei. Pentru a rezolva această problemă prezentăm în Tabelul A3 din Anexa A regresia rezultată doar pentru acei navetisti care lucrează în același loc de muncă timp de doi ani consecutivi.

¹⁸ Din cauza restricțiilor impuse de Statistics Sweden, grupul relativ mic de imigranți din țările din SUA, Canada și Oceania sunt toate clasificate ca imigranți europeni de vest și, astfel, sunt incluși în grupul nostru de europeni

tabelul 1

Compoziția imigranților din eșantion.

		Toți imigranții nordici europeni non-europeni la sută la sută la sută la sută		
Durata șederii 5 ani	13,92	Durata șederii	11,31	20,21
5-10 ani	12,27	Durata șederii > 10 ani	73,81	11,31
			20,21	10,12
			16,95	78,57
				62,85
				9,26
				80,97
Observatii	9 152	1 591 3 405		4 156

masa 2

Vârsta medie în diferite grupuri de populație.

		Toți imigranții nordici europeni non-europeni		
Durata șederii 5 ani	34,38	34,14	34,43	(7,44)
	(7,78)	(7,27)	35,52	37,92
Durata șederii 5 - 10 ani	37,56	(7,59)	(7,08)	48,08
	(7,85)			37,88
		45,19	(9,62)	(10,43)
Durata șederii > 10 ani	43,32	(10,86)	9 152	40,33
				(10,67)
Observatii				4 156

Abateri standard între paranteze.

Tabelul 3

Distribuția ocupațiilor în rândul navetiștilor

	Navetiștii nativi La sută	Navetiștii imigranți La sută
Legiuitori, înalți funcționari și managerii	11,46	6,55
Profesioniști	49,91	50,48
Tehnicienii și asociații profesioniști	22,31	20,09
Grefieri	5,26	5,79
Lucrători de servicii și vânzări în magazin	5,25	8,45
muncitorii		
Agricultură și pescuit calificată	0,09	0,08
muncitorii		
Meșteri ugari și muncitori ai comerțului aferent	3,05	3,25
Operatorii de instalații și mașini și asamblatori	1,64	1,99
Ocupații elementare	1,03	3,33
Total	100,00	100,00

fiecare imigrant într-unul din cele trei grupuri pentru fiecare an de date: sosit în Suedia cu mai puțin de 5 ani în urmă între 5 și 10 ani și mai mult decât acum 10 ani. În plus, prin interacția iunee regiunii de naștere cu timpul de la sosirea în țara gazdă creăm 9 cohorte de imigranți în grupuri, după cum se arată în tabelul 1. Majoritatea navetiștilor imigranți au a stat în Suedia mai mult de 10 ani, reprezentând aproximativ 74% din observațiile de imigranți. În schimb, doar aproximativ 14% dintre imigranți au locuiesc în Suedia de mai puțin de 5 ani.

În Tabelul 2 arătăm componenta pe vârstă a nativului și a imigranților navetiști în funcție de durata șederii lor în țara gazdă. Noi vezi că există puține diferențe de vârstă între imigranții cu origine diferită dar imigranții care sunt mai recent sosiți și tind să fie mai tineri.

Tabelul 3 prezintă distribuția ocupațiilor. După cum putem vedea, majoritatea navetiștilor nativi și imigranți lucrează în ocupații cu înaltă calificare.

Tabelul 4 oferă statistici rezumative pentru variabila principală a rezultatului și variabilele noastre de control. Variabila de rezultat binară Deducere în

imigranți. Am analizat, de asemenea, clasificări geografice alternative pe baza asemănării sistemelor de impozitare ale țărilor respective, în care noi clasificăm imigranții în funcție de imigranții nordici, fie ca imigranți din Europa de Vest sau „alți” imigranți. Rezultatele corespunzătoare sunt prezentate în tabelele A7-A11 în Anexa A. Rezultatele sugerează că imigranții non-nordici recent sosiți sunt mai puțin probabil decât nativii să prezinte deducerea. În plus, recent sosiți imigranții nordici și vest-europeni au mai multe șanse decât nativii să se înscrie regiunea dominată

Tabelul 4

Statistici rezumative pentru variabilele de rezultat și de control.

	Navetiștii nativi		Navetiștii imigranți	
	Rău	SD	Rău	SD
Deducere	0,64	0,48	0,63	0,48
Vârsta	41,16	11,19	41,36	10,70
Cășătorit	0,43	0,50	0,50	0,50
Școală primară	0,03	0,18	0,03	0,18
Școală gimnazială	0,22	0,41	0,20	0,40
Universitate	0,75	0,43	0,77	0,42
Femeie	0,35	0,48	0,39	0,49
Venitul din muncă imposibil realizat (1k SEK)	487,56	396,49	420,10	245,16
Uppsala	0,80	0,41	0,74	0,44

Tabelul 4 măsoară dacă costul depășește strict pragul de eligibilitate

prag sau nu. În medie, 64% dintre navetiștii depun o anumită cantitate de costul navei peste prag și valoarea medie este foarte asemănătoare între navetiștii nativi și imigranți. Cu toate acestea, după cum vom vedea mai jos, aceste cifre conțin o eterogenitate interesantă. Important, după cum se evidențiază în Tabelul 4, nativii și imigranții din eșantion sunt foarte asemănători în ceea ce privește caracteristicile de fond și majoritatea navetiștilor din eșantion sunt foarte educați. Ponderea celor cu studii universitare navetiști este de aproximativ 75, resp. 77% pentru nativi, resp. imigranți. The ponderea femeilor navetiști este de 35, resp. 39% în rândul nativilor, resp. imigranți. De asemenea, ei tind să aibă un model regional similar de navetă. După cum indică variabila inactivă Uppsala, aproximativ 80% și, respectiv, 74% dintre nativi și, respectiv, imigranți locuiesc în Uppsala și în naveta spre Stockholm. Navetiștii rămași și călătoresc în cealaltă direcție. Singura diferență demnă de remarcat este că navetiștii nativi au mai multe venituri imposibile decât navetiștii imigranți.

În eșantion, 50 782 nativi (74%) și 6 653 imigranți (73%) depun un cost de navetă strict pozitiv. Fig. 2 prezintă distribuția costului de navetă declarat de către navetiștii nativi și imigranți. Contine patru panouri, câte unul pentru fiecare dintre cele patru perioade în care a fost pragul constant (după cum se menționează în secțiunea 3.1, pragul a fost 7k SEK 2002-06, 8k SEK 2007-08, 9k SEK 2009-11 și 10k SEK 2012-2013). Găsim că o parte substanțială a navetiștilor declară costuri de navetă în „regiune dominată”, adică peste zero, dar sub pragul de eligibilitate. Cu toate acestea, majoritatea declarațiilor diferite de zero sunt peste prag. The majoritatea costurilor depuse se încadrează în intervalul peste prag și sub 50k SEK. Există unele valori aberante care depășesc sume foarte mari, dar nu putem verifica dacă acestea sunt greșeli sau reprezintă înșelăciune.¹⁹

În cele din urmă prezentăm un grafic descriptiv care arată consumul mediu în funcție de vârstă etnică și durata șederii în țara gazdă (vezi Fig. 3). Aici vedem că există un gradient clar de vârstă în preluare pentru nativi și imigranți care au rămas în țara gazdă timp de a mult timp, dar mai puțin pentru imigranții mai recent sosiți.

3.3. Rezultate

Acum trecem dincolo de analiza pur descriptivă și în rulăm regresii multivariate în care putem controla un set bogat de covariate, permițându-ne să comparăm comportamentul de acceptare al imigranților și al nativilor care sunt identici pe mai multe dimensiuni. Un aspect cheie al nostru abordarea este aceea că ne concentrăm pe o zonă de navetă în care infrastructura publică este atât de bine dezvoltată făcând transportul public firesc. alegere pentru marea majoritate a navetiștilor, ceea ce reprezintă îngrijorări cu privire la diferențele neobservate între grupurile etnice în ceea ce privește gustul sau costurile pentru diferitele moduri de transport mai puțin relevante. În plus, lucrătorii cu normă întreagă

¹⁹ Rețineți că cu excepția cazului în care există un audit, suma depusă este acceptată de taxă autoritate. Rezultatele noastre sunt robuste pentru a exclude persoanele cu deduceri solicitate mai mari de 50.000 SEK.

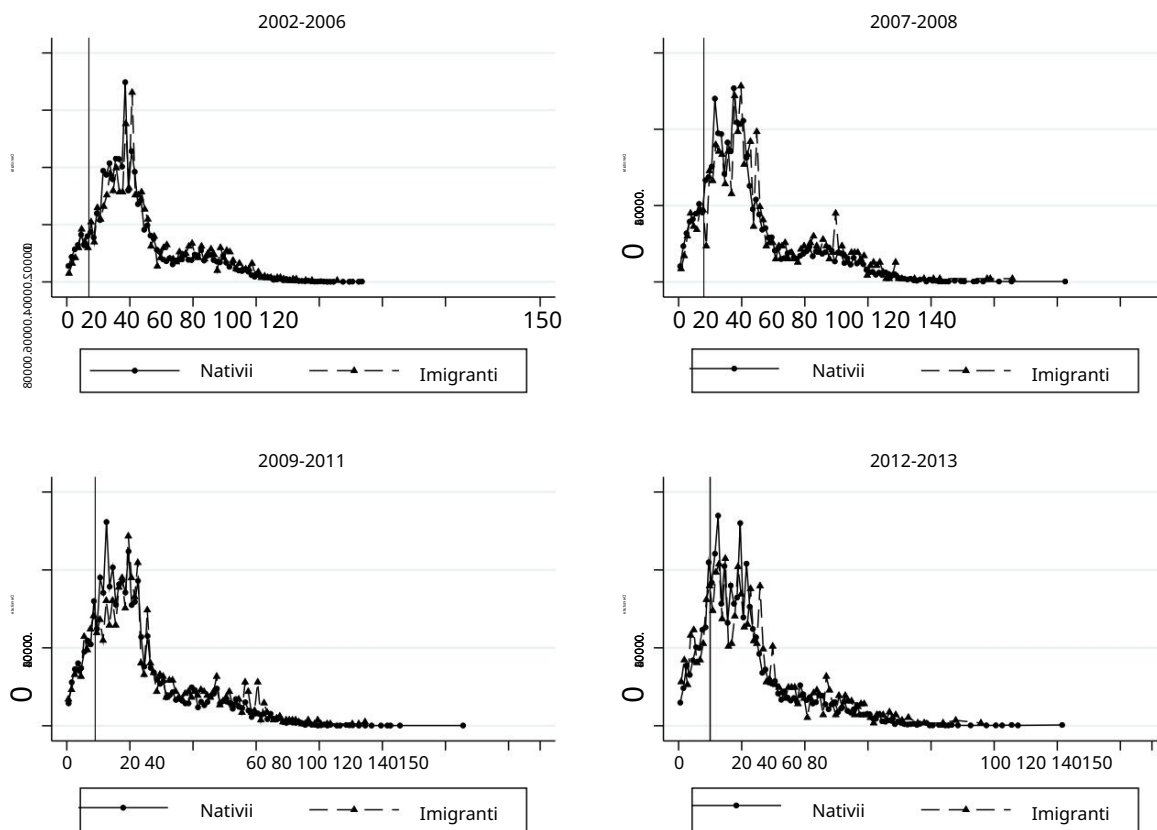

Fig. 2. Distribuția costului declarat de navetă (în 1000 SEK) între navetiștii nativi și imigranți (pragul de deducere marcat de o linie verticală).

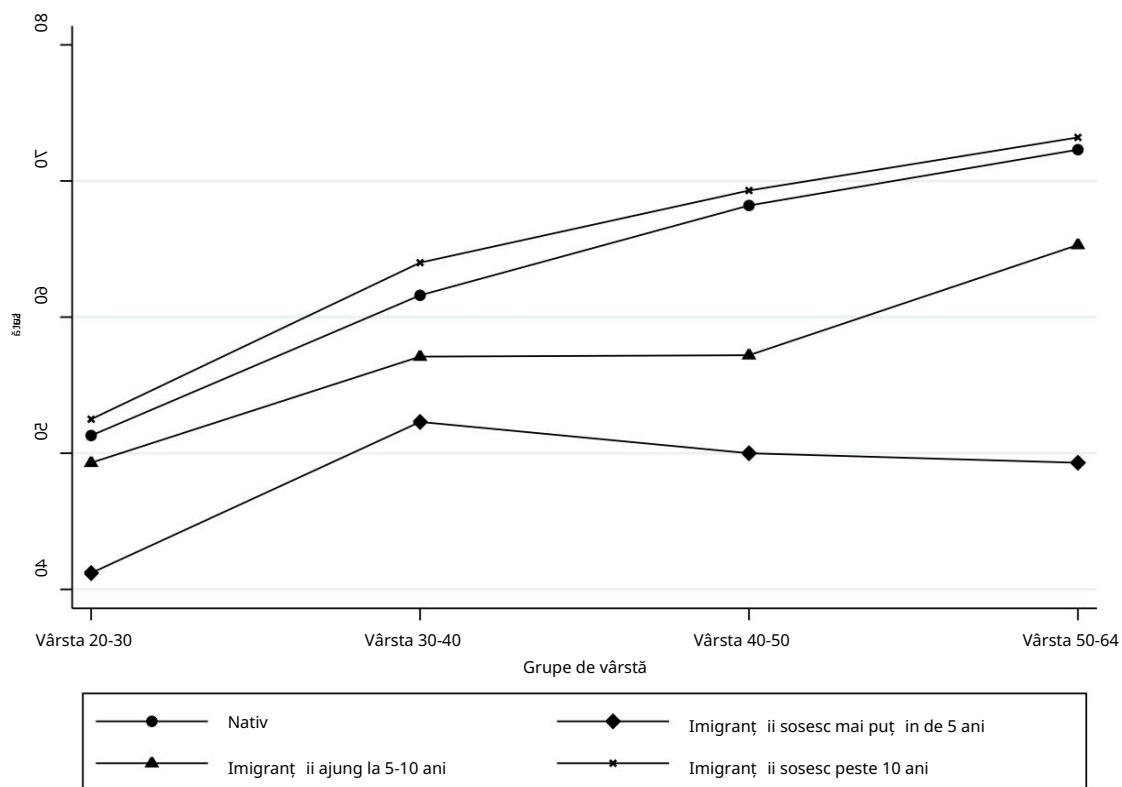

Fig. 3. Utilizarea medie a deducerii navetei în funcție de etnie, vârstă și durata șederii în țara gazdă (medii brute).

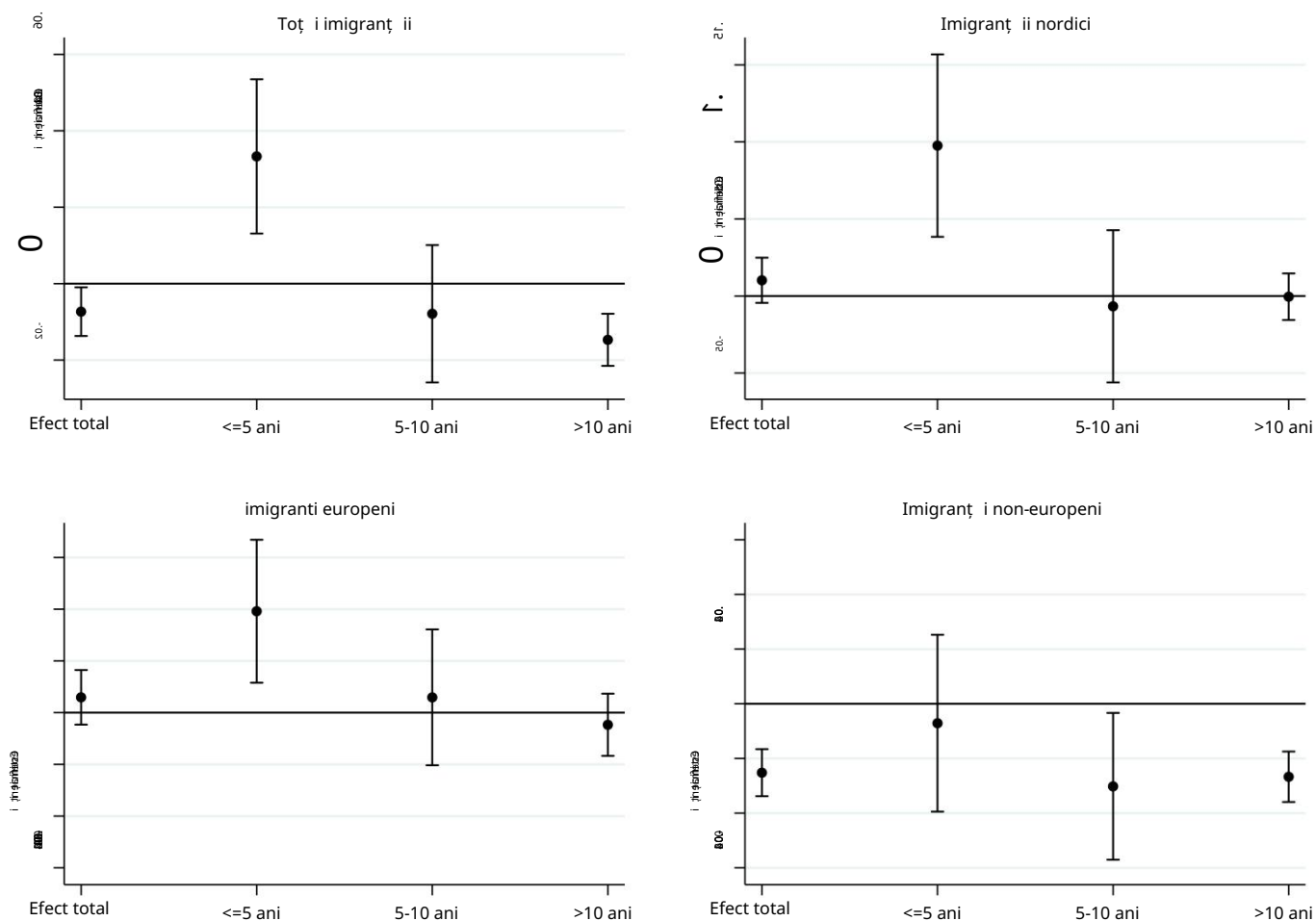

Fig. 5. Probabilitatea de a depune un cost de navetă în regiunea dominată

deducerea este în regiunea dominată (Tabelul A2 din Anexa A conține regresia sub formă de tabel). Variabila dependentă este 0 dacă este afirmată costul este fie zero, fie peste prag.

Similar cu rezultatele anterioare privind preluarea deducerii navetei, vedem că populația totală de imigranți nu este foarte diferită de nativi în ceea ce privește depunerea în regiunea dominată. Totuși, ca și înaintea, descompunerea populației de imigranți după lungime de ședere dezvăluie un model clar. Imigranții recent sosiți din nordici și țările europene au o tendință semnificativ mai mare de a depune regiunea dominată decât băștinășii, poate pentru că se așteaptă la astfel de deducere, dar nu sunt pe deplin informați despre reguli. Mai mult, imigranții par să învețe de-a lungul timpului, iar după mai bine de 10 ani, imigranții sunt în mod clar mai puțin probabil decât nativii să depună depuneri în regiunea dominată. Imigranții non-europeni sunt deja mai puțin probabil după 5 ani de ședere decât nativii să depună în regiunea dominată. Spre deosebire de europenii sau imigranții nordici, s-ar putea ca non-europenii să nu fie „părtinitori”. Sensul că nu se așteaptă la deducere de navetă și sunt prin urmare, mai puțin probabil să se depună în regiunea dominată. Cu alte cuvinte, ei au mai multe șanse să nu depună deloc deducerea (zero) fie să depună deducere „corectă” peste prag.

Anexa A conține materiale suplimentare la această secțiune. Mesele A1–A6 prezintă rezultate de regresie bazate pe clasificarea regiunii de naștere descrisă mai sus. Tabelele A7–A11 conțin rezultate de regresie bazate pe pe o clasificare alternativă a regiunii de naștere. Tabelul A12 prezintă verificări extensive de robustețe în ceea ce privește controalele ocupaționale și altele controale flexibile de vârstă. Tabelul A13 prezintă o analiză formală a acceptării eterogene pe baza vârstei, etniei și duratei șederii în gazdă și ară confirmând practic gradientul de vârstă în adoptare, așa cum este evident din

Fig. 3. În cele din urmă, tabelele A14 și A15 raportează rezultatele pentru alte două regiuni de navetă din Suedia.

3.4. Discuție

Principalul nostru interes este să identificăm diferențele relevante în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți. Am constatat că în contextul deducerii cheltuielilor de navetă, acel comportament de depunere a navetii tii imigranți în ansamblu este, în medie, similar cu cel al nativilor. Totuși, la diferențierea imigranților după regiunea de origine și durata șederii în Suedia, apar diferențe izbitoare. Imigranții au inițial o absorbție mai mică decât nativii, dar învață în timp și după mai bine de 10 ani petrecuți în țară sau o absorbție și mai mare decât nativii și depun mai puțin în regiunea dominată. O diferență clară între imigranții europeni/nordici și non-europeni este

că primii depun mai mult în regiunea dominată decât nativii. Presupunem că această diferență se datorează faptului că imigranții europeni și nordici sunt în medie mai familiarizați cu conceptul deducerilor de navetă dar nu înțeleg pe deplin criteriile de eligibilitate. Această presupunere este susținută de rezultatele raportate în Tabelul A8 (Anexa A) dintr-o regresie care se bazează pe o clasificare alternativă a regiunii de naștere, unde clasificăm imigranții după tipul de sistem fiscal din țara lor de origine. Vedem că imigranții vest-europeni (și nordici), care sunt familiarizați cu sisteme fiscale similare, depun mai multe dosare în regiunea dominată decât imigranții din alte regiuni.

Aproximativ 16% dintre navetii tii din eșantionul nostru (nativi și imigranți) o fac nu depune deloc un cost de navetă. Acest lucru ar putea avea explicații diferite.

Pentru imigranții recent sosiți, barierele lingvistice par convingătoare explicative, deoarece formulările fiscale sunt trimise în suedeză. Această presupunere este susținută de nivelul mai înalt de conformitate al imigranților nordici și prin faptul că imigranții ajung din urmă în timp. O pondere a celor care nu au depunerii ar putea face naveta cu mașina și, prin urmare, ar putea și când sunt eligibili pentru deduceri, deoarece nu economisesc două ore pe săptămână din activități. Există de asemenea, posibilitatea ca indivizii să nu fie conștienți de criteriile de deducere și de eligibilitate sau pur și simplu să ia o decizie conștientă de a nu la dosar. Respectarea deplină a regulilor de deducere necesită colectarea dovezilor a costului cuiva de navetă și însumarea cheltuielilor. Întrucât o deducere se acordă numai pentru suma care depășește pragul, aceasta s-ar putea să nu fie suficient de atractiv pentru toată lumea. În mod similar, informarea este costisitoare, de asemenea. Mai mult, în Suedia (ca și în alte țări nordice), venitul tipic al unui contribuabil este aproape de cel raportat complet de către terți și organul fiscal anunță posibilitatea de a primi o restituire anticipată a impozitului acelor contribuabili care acceptă fără modificări impozitul preliminar declarat care le este transmis de către autoritate. Acest lucru ar putea descuraja contribuabilii să se implice activ în achiziția de informații și depunerea deducerii.

Înainte de a încheia această secțiune, am dori să facem trei suplimentare observații cu privire la interpretarea estimărilor noastre.

În primul rând, literatura de specialitate a documentat că există o cantitate mare de evaziune fiscală și în relațiile cu privire la articolele auto-declarate în declarațiile fiscale (de exemplu, Paetzold și Winner 2016). De asemenea, autoritatea fiscală suedeză raportează probleme substanțiale cu deduceri incorecte sau complet nejustificate (Skatteverket 2018). Datele noastre ne permit să evidențiem diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți, adică punctul central al acestui studiu. Nu suntem capabili să identificăm în relațiile. Cu toate acestea, de către construcția noastră, încercăm să ne asigurăm că identificăm eligibili navetiști cu mare probabilitate.

În al doilea rând, eșantionul de navetiști este potențial selectat, deoarece cunoașterea deducerii navetei ar putea influența alegerea locației rezidențiale și a locului de muncă (adică decizia de a deveni navetiști). Acest ne-ar putea determina să subestimăm diferențele de grup, deoarece suntem mai puțin informați și contribuabilii sunt mai puțin probabil să devină navetiști, iar imigranții sunt mai puțin probabil să fie neinformați. Cu toate acestea, nu suntem siguri de semnificația cantitativă a acestui efect.

În al treilea rând, deși am reușit să controlăm un set bogat de covariabile în analiza noastră, nu putem exclude că există neobservate diferențe dintre nativi și imigranți și în ceea ce privește preferințele lor mod de transport (mașină vs. transport public). Presupunem, totuși, că aceasta este condiționată de covariabile observabile, având în vedere concentrarea noastră asupra indivizilor cu venituri relativ mari și studii superioare și cei bine dezvoltati infrastructura publică în regiunea Uppsala-Stockholm, diferențele în preferințele privind căștile cu mașina și transportul public între două grupuri nu ar trebui să fie o preocupare prea mare. O explicație extinsă a constatărilor noastre ar putea fi aceea că pe măsură ce imigranții se integrează în societate, atât familiaritatea lor cu mijloacele de transport în comun cât și familiaritatea lor cu regulile fiscale cresc, pornind de la un nivel potențial mai scăzut decât nativii. Rezultatele noastre în al doilea exemplu empiric (gruparea) la care ne întoarcem în secțiunea următoare ne face, totuși, să încredințăm că cunoașterea tințelor despre sistemul fiscal este factorul motor din spatele constatărilor noastre.

4. Cazul 2: Estimări grupate

Teoria economică prezice că dacă o populație de indivizi au preferințe diferite (distribuite liniar) față de venitul înainte de impozitare și consum din cauza diferitelor capacități de câștig, ar trebui să existe un exces de masă de contribuabili în punctele din graficul fiscal unde ratele marginale de impozitare cresc discontinuu. Într-un document foarte influent, Saez (2010) a arătat că această masă este proporțională cu valoarea impozabilă elasticitatea veniturilor, care este un parametru cheie utilizat atunci când se evaluează costurile distorsionare ale impozitării pe venit. Al doilea exemplu empiric compară comportamentul de depunere a impozitelor al nativilor care desfășoară activități independente și al imigranților lor prin estimarea elasticității lor captând răspunsuri comportamentale la schimbări în

rate marginale de impozitare la primul punct de conversie al impozitului pe venit al guvernului central suedez.²²

O problemă cheie în literatura contemporană de grupare este întrebarea în ce măsură metoda grupării este de fapt capabilă să detecteze gruparea răspunsuri dacă indivizii nu și pot controla perfect nivelul veniturilor. Pentru de exemplu, dacă indivizii doresc să se localizeze în punctul de îndoire, dar se confruntă cu eroare de optimizare simetrică și distribuită în mod normal, atunci nicio grupare va fi vizibilă, cu condiția ca variația a componentei de eroare să fie suficient de mare. Din acest motiv, au fost cele mai multe rezultate informative sunt cele care se referă la persoane care desfășoară activități independente (care prin virtutea de a-și stabili propriile salarii au o mai mare flexibilitate la care să se adună kink) și pentru setările instituționale cu kinks foarte mari (unde costul de utilizare de a nu înghesui la îndoire este, de asemenea, mare).

Avantajul major al taxei suedeze este că este foarte mare (în ultimii ani, o creștere a cotei marginale de impozitare de 20 procente puncte) și situat în partea mijlocie superioară a distribuției veniturilor unde sunt localizați mulți contribuabili și distribuția subiacentă a venitului este netedă și de formă triunghiulară.²³ Prin urmare, îndoiala suedeză point oferă un laborator excelent pentru a examina răspunsurile diferențiate în comportamentul de grupare între grupurile de nativi și imigranți ale populației. Bastani și Selin (2014) au demonstrat că persoanele fizice care desfășoară activități independente se adună brusc, deși dimensiunile implicite elasticității lor nu erau foarte mari. În această lucrare, nu ne interesează elasticitatea absolută a venitului impozabil pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente, ci mai degrabă în diferența de elasticitate dintre nativi și imigranți. Folosim kink-ul ca un exemplu foarte important de stimulent fiscal la noi încercarea de a înțelegere diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor între diferiți grupuri de populație.

4.1. Date

Pentru analiza noastră de grupare, folosim date despre universul limbii suedeze contribuabili din 2002 până în 2015, concentrându-se pe persoanele care desfășoară activități independente.²⁴ Locația primului punct de criză fiscală guvernamentală centrală diferă peste ani. Convertim distribuția veniturilor impozabile și pragurile la prețurile din 2015 și luăm în considerare populația de vârstă activă între vârsta de 20 și 64 de ani.

În studiile de grupare, cercetătorul specifică de obicei un „mic” și a fereastră de grupare „largă”. Fereastra mică de grupare determină observații de venit în jurul punctului de îndoire care ar trebui excluse atunci când se potrivește distribuția contrafactuală (adică cum ar arăta distribuția veniturilor impozabile în absența unei îndoieli). Lat fereastra de grupare specifică câte date la stânga și la dreapta a ferestrei mici de grupare care este disponibilă pentru estimarea distribuției contrafactuală. Dimensiunea ferestrei mari de grupare este de mai puțin importantă decât condiția să restrângem intervalul la regiuni a distribuției veniturilor care au aceeași formă și atât timp cât nu se alege fereastra atât de mare încât să includă alte îndoiri puncte sau discontinuități din codul fiscal care ar putea contamina rezultatele.

În urma lui Bastani și Selin (2014), am selectat un eșantion de persoane fizice care desfășoară activități independente cu venituri impozabile realizate într-un larg.

²² Acesta este același punct care a fost analizat de Bastani și Selin (2014).

În mod similar cu acea lucrare, folosim rafinamentul metodei de grupare a lui Saez dezvoltat de Chetty et al. (2011) care au arătat cum se poate estima excesul masa într-un punct de deformare prin estimarea modului în care ar fi distribuția venitului impozabil arată ca în absența unei îndoieli (distribuția contra-factuală) prin potrivirea a polinom, excluzând un anumit interval în jurul îndoirii.

²³ Ipoteza de identificare care stă la baza metodei grupării este că acolo nu ar trebui să existe un vârf în distribuția contrafactuală la nivelul veniturilor îndoie.

²⁴ În datele privind populația, Statistics Sweden (SCB) definește o persoană lucrător pe cont propriu într-un anumit an, dacă venitul acelei persoane din noiembrie este derivat în principal din activități independente. Dacă o persoană are atât salariu, cât și o activitate independentă venit și venit din activități independente înmulțit cu 1,6 este mai mare decât salariul venituri în luna noiembrie, SCB va clasifica persoana ca independent.

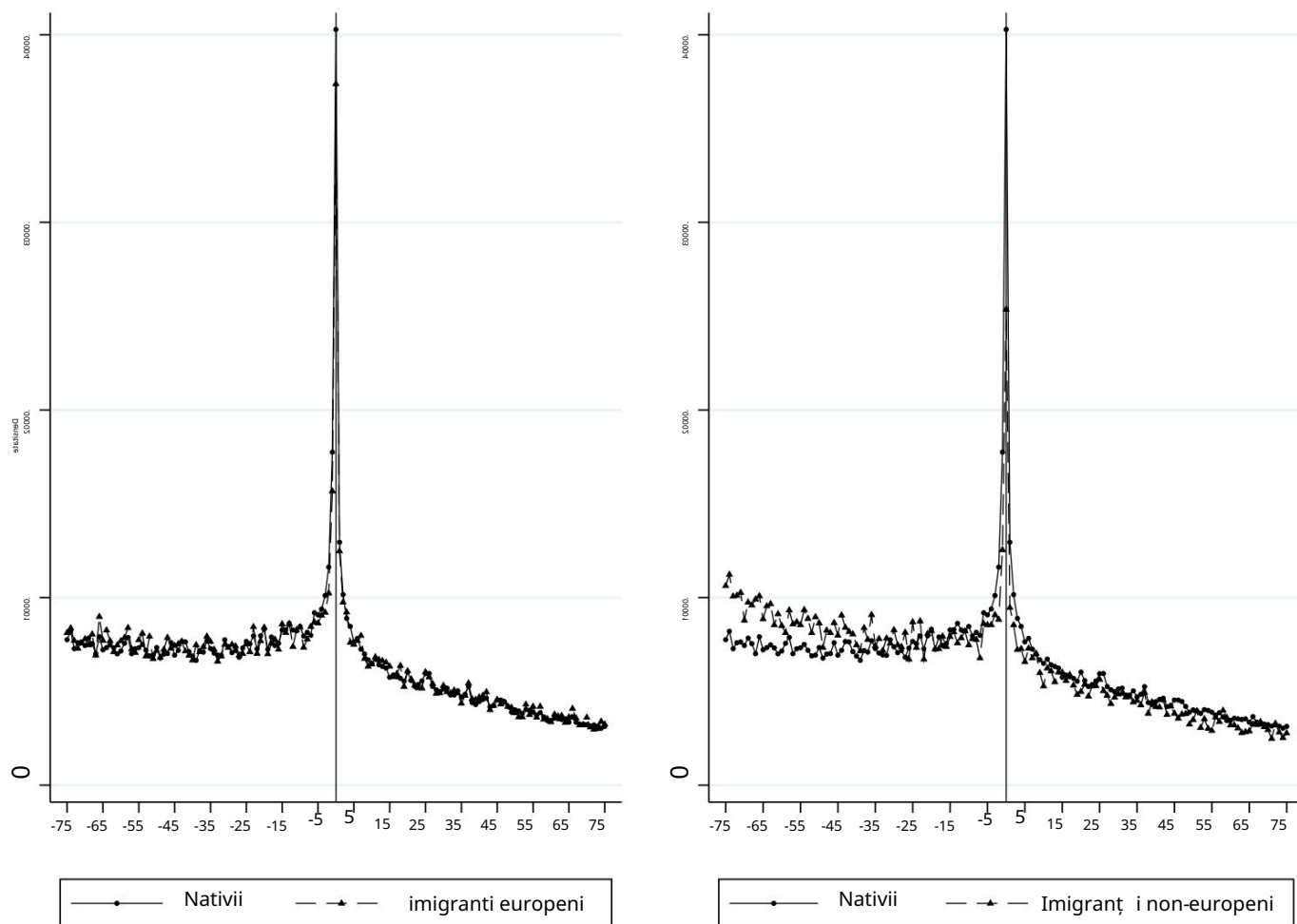

Fig. 6. Distanța până la primul punct de impozitare a impozitului guvernamental central, 2002-15.

fereastra de grupare a SEK [-75k, 75k] în jurul primului punct de impozitare al impozitului guvernamental central într-un anumit an. Ca și înainte, definim imigranții ca fiind născuți în străinătate. În continuare, clasificăm imigranții în imigranți europeni și imigranți non-europeni. Urmând definițiile de mai sus, eșantionul include 1 230 926 nativi care desfășoară activități independente și 123 671 imigranți care desfășoară activități independente. Dintre imigranții care desfășoară activități independente, numărul de imigranți din țările europene și din țările non-europene sunt 78 949 și, respectiv, 44 722. Panoul A din tabelul B1 (Anexa B) conține statistici rezumate pentru eșantion.

Calculăm distanța dintre veniturile impozabile ale fiecărei persoane fizice și primul punct de impozitare guvernamental central. Fig. 6 prezintă distribuția distanței până la impozitare pentru diferite grupuri ale populației, unde linia verticală indică locația primului centru. Panoul din stânga compară distribuțiile pentru nativi care desfășoară activități independente și imigranți europeni în timp ce panoul din dreapta arată distribuțiile pentru nativi care desfășoară activități independente și imigranți non-europeni. În panoul din stânga, observăm un vârf ascuțit la impozitare care este similară ca amploare atât pentru nativi cât și pentru imigranți europeni și pentru două distribuții par destul de asemănătoare. În panoul din dreapta, totuși, clar apar diferențe. În special, vârful este mai mic pentru imigranți non-europeni decât pentru nativi, iar densitatea din stânga arată două linii destul de diferite.

25 Estimarea grupării este intensivă în date. Prin urmare, includem imigranții nordici ca parte a imigranților europeni, diferit de clasificarea noastră în analiza deducerii navetiștilor. Ca și înainte, imigranții europeni includ imigranții din Canada, SUA și țările din Oceania.

4.2. Rezultate

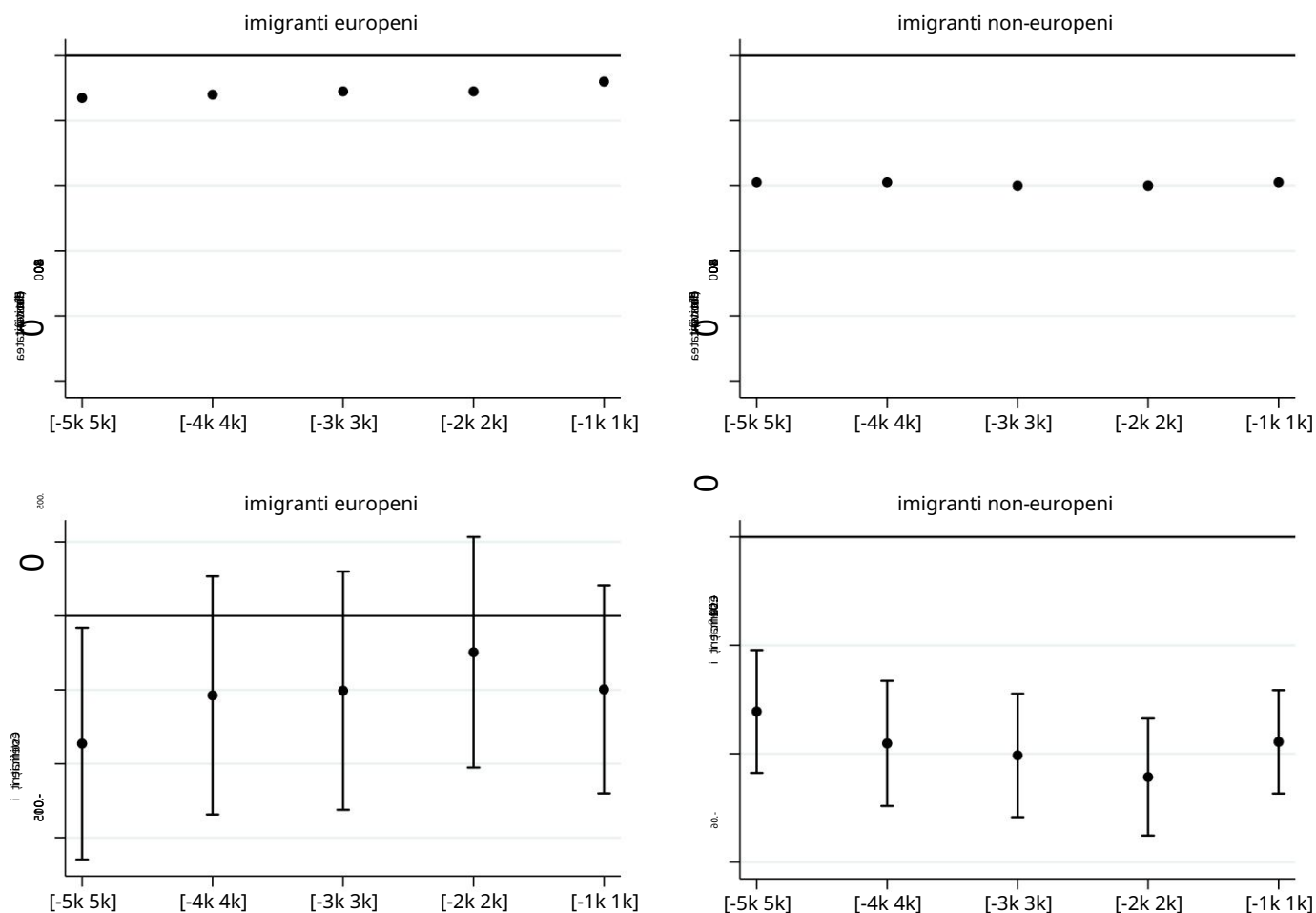
4.2.1. Rezultate de referință

În analiza noastră fixăm fereastra largă de grupare la SEK [-75k, 75k] și efectuăm analiză de sensibilitate în ceea ce privește dimensiunea micului fereastra de grupare, alegând intervale între SEK [-5k, 5k] și SEK [-1k, 1k] în jurul punctului de impozitare. Folosim diferite seturi de grupări mici ferestre deoarece selectarea ferestrei mici este subiectivă. Așa cum am văzut în fereastra de grupare mică (mare) ar subestima (supraestima) cea excesul de masă și răspunsul comportamental asociat. Ca parametrul nostru potrivirea distribuției contrafactice folosim un polinom de gradul 7.26 Toate erorile standard pentru excesul de masă estimat sunt calculate folosind a procedura de bootstrap convențională. Pentru fiecare estimare a excesului de masă la kink, calculăm elasticitatea venitului impozabil corespunzătoare.²⁷

Rezultatele sunt prezentate în Fig. 7. Se afișează panoul superior al figurii elasticității ale venitului impozabil pentru imigranți obținute prin grupare estimare, exprimate ca procent din elasticitățile native corespunzătoare. Panoul inferior arată diferențele dintre nativi și imigranți în ceea ce privește probabilitatea de a localiza într-un interval dat în jurul

²⁶ Verificări de sensibilitate folosind diferite ferestre de grupare și ordine polinomiale sunt prezentate în tabelele B3 și B4 din apendicele B, iar rezultatele sunt robuste. Diferența în excesul de masă dintre nativi care desfășoară activități independente și imigranți europeni rămâne mică în timp ce diferența dintre nativi care desfășoară activități independente și imigranți non-europeni rămâne mare. ²⁷

Pentru detalii privind calcularea elasticității venitului impozabil, consultați textul de la începutul anexei B.

Fig. 7. Estimări de grupare de bază și coeficient β de regresie.

În continuare, măsurată printr-o regresie multivariabilă care controlează caracteristicile de fundal.

Începem prin a descrie panoul superior care conține gruparea estimări. Privind rezultatele pentru fereastra mică de grupare $[-5k, 5k]$, vedem că diferența de elasticitate a venitului imposabil între nativii care desfășoară activități independente și imigranții europeni este mică. În medie, elasticitatea implicită pentru imigranții europeni care desfășoară activități independente este de aproximativ 90% a elasticității native. În schimb, elasticitatea pentru imigranții non-europeni care desfășoară activități independente este doar de aproximativ 60% din elasticitatea nativă (superioară panoul din dreapta din Fig. 7). Completând Fig. 7, prezentăm analizele grafice de grupare corespunzătoare în Figura B1 (Anexa B) și exact estimări de grupare, precum și elasticități implicite pentru fiecare grup în jumătatea superioară a tabelului B2 (Anexa B).

Analiza grupării evidențiază comportamente diferite de grupare între nativi și, în special, imigranți non-europeni. În orice caz, aceste diferențe se pot datora diferențelor de caracteristici individuale, precum și diferențelor regionale. Prin urmare, completăm estimarea grupării cu regresii pe care putem controla pentru caracteristicile individuale și efectele fixe municipale.²⁹

²⁸ Observați că rezultatele sunt similare pentru celelalte ferestre „mici”. În știință, are

de asemenea, că Tabelul B2 (jumătatea superioară Anexa B) arată că elasticitatea pentru nativii care desfășoară activități independente este de aproximativ 0,041.

²⁹ Pentru această analiză de regresie, limităm eşantionul la fereastra largă SEK $[-10k, 10k]$ în jurul punctului fiscal guvernamental central, care realizează câștiguri capacitate în rândul lucrătorilor independenți și mai comparabile. Acest sub-eşantion conține 265 671 nativi, 15 827 imigranți europeni și 17 729 imigranți non-europeni. În eşantionul restrâns, 169 643 nativi, 9903 imigranți europeni și 4572 de imigranți non-europeni au venituri care se încadrează în grupul mic-

Ne concentrăm pe următorul model de probabilitate liniară

$$Y_{ijt} = \alpha + \beta_1 X_{ijt} + \beta_2 Z_{ijt} + \beta_3 W_{ijt} + \beta_4 V_{ijt} + \beta_5 U_{ijt} + \beta_6 T_{ijt} + \beta_7 S_{ijt} + \beta_8 R_{ijt} + \beta_9 Q_{ijt} + \beta_{10} P_{ijt} + \beta_{11} O_{ijt} + \beta_{12} N_{ijt} + \beta_{13} M_{ijt} + \beta_{14} L_{ijt} + \beta_{15} K_{ijt} + \beta_{16} J_{ijt} + \beta_{17} I_{ijt} + \beta_{18} H_{ijt} + \beta_{19} G_{ijt} + \beta_{20} F_{ijt} + \beta_{21} E_{ijt} + \beta_{22} D_{ijt} + \beta_{23} C_{ijt} + \beta_{24} B_{ijt} + \beta_{25} A_{ijt} + \beta_{26} \text{Non-Euro} + \beta_{27} \text{Euro} + \beta_{28} \text{Indep} + \beta_{29} \text{Dep} + \beta_{30} \text{Municip} + \beta_{31} \text{Year} + \beta_{32} \text{City} + \beta_{33} \text{Individual} + \beta_{34} \text{Fixed} + \beta_{35} \text{Error} \quad (2)$$

Indicele i, j și t indică individ, municipiu și anul. The variabila binară dependentă Y este egală cu 1 dacă venitul imposabil se încadrează în fereastra mică de grupare și 0 altfel. Variabilele fictive Europa și Non-Europa indică regiunea de origine a imigranților, cu nativii care desfășoară activități independente ca grup de referință. Coeficienții β estimăm și măsurăm în ce măsură înclinarea de impozitare a unui imigrant venitul care se încadrează în fereastra mică de grupare diferă de cel al nativilor care desfășoară activități independente. X este un set de variabile de control: vârstă, sex, secundar și coală universitate și starea civilă control pentru municipalitate și efecte fixe ale anului.

Rezultatele regresiei sunt prezentate sub formă grafică în partea inferioară jumătate din Fig. 7 (a se vedea Tabelul B2 din Anexa B pentru rezultate mai detaliate). Coeficienții estimăm pentru imigranții europeni care desfășoară activități independente sunt cantitativ mic și nesemnificativ statistic, susținerea constatării de mai sus că gruparea în rândul imigranților europeni nu este foarte diferită de gruparea în rândul nativilor. În schimb, coeficienții pentru imigranții non-europeni variază de la aproximativ -0,03 la aproximativ -0,04 ca micșorăm fereastra mică de grupare de la $[-5k, 5k]$ la $[-1k, 1k]$ SEK, iar toate estimările sunt semnificative statistic. Probabilitatea a unui imigrant non-european să cadă în fereastra mică de grupare de SEK $[-5k, 5k]$ este cu aproximativ 3 puncte procentuale mai mică decât cea a nativilor care desfășoară activități independente. În total, rezultatele regresiei sunt în conformitate cu

fereastra îngustă $[-5k, 5k]$. Statisticile rezumate pentru acest eşantion restrâns sunt prezentate în panoul B din Tabelul B1 (Anexa B).

estimare aglomerată în sensul că arată că nativii care desfășoară activități independente răspund mai mult la înălțimea decalajului imigranților non-europeni care desfășoară activități independente, în timp ce imigranții europeni prezintă un comportament similar ca nativi.³⁰

După ce am prezentat analiza grupării de bază luăm acum a o privire mai atentă asupra modului în care compoziția este antonului nostru de imigranți independent și afectează rezultatele grupării. Mai întâi ne uităm la segregarea etnică la locul de reședință urmată de analizarea rolului organizatoric formular pentru lucrătorii independenți, adică dacă afacerile lor sunt încorporate sau nu. Pentru fiecare caz, efectuăm și o estimare grupată ca regresii așa cum este descris mai sus.

De asemenea, am repetat analiza grupării folosind venitul imposibil înainte de orice deducere. Rezultatele nu diferă mult de rezultatele de referință indicând faptul că persoanele care desfășoară activități independente folosesc în principal fie forță de muncă planificarea ofertei sau a veniturilor pentru a se localiza mai degrabă în punctul de înălțimea decât în deduceri. Acest lucru este în conformitate cu Paetzold (2019b) care a arătat că deduceri nu reprezintă un canal major de ajustare a veniturilor pentru lucrătorii independenți din Australia. tria.

În analiza noastră deducere navetă am luat în considerare imigranții în timp de la sosirea în țara gazdă să fie o dimensiune interesantă pentru studiu. Aceasta este, de asemenea, o dimensiune interesantă de luat în considerare în grupare analiză. Cu toate acestea, durata medie a șederii pentru imigranții europeni și non-europeni care desfășoară activități independente este de aproximativ 27 și, respectiv, 21 de ani. Având în vedere că analiza grupării se realizează într-un venit mare regiunea distribuției veniturilor, limitările dimensiunii este antonului prezent noi din investigarea acestei probleme aici.³¹

4.2.2. Segregarea rezidențială

Avantajele și dezavantajele trăirii într-o enclavă etnică au fost discutate în literatură.³² Pe de o parte, o enclavă etnică poate facilita transmiterea de informații în rândul imigranților. Pe de altă parte, o zonă mai segregată poate împiedica integrarea și accesul la informații din cauza mai puțin interacțiilor cu nativii și societatea a tarii gazdă. O enclavă etnică poate exercita, de asemenea, „presiune” prin normele și costul stigmatizării (percepute). Prin urmare, comportamentul de declarare a impozitelor al imigranților care trăiesc într-o enclavă etnică poate diferi de cel al imigranților care locuiesc în zone mai puțin segregate.

În date, putem identifica locația rezidențială a persoanelor la parohie nivel. O municipalitate din Suedia poate cuprinde mai multe parohii. Conform Statistics Sweden, există aproximativ 290 de municipalități și aproximativ 1500 de parohii în Suedia în 2011. În această secțiune, restricționăm atenția până în anii 2002–14 pentru care sunt disponibile datele parohiale. Folosind datele întregii populații din Suedia, calculăm, pentru fiecare parohie, cel ponderea imigranților europeni și ponderea imigranților non-europeni

³⁰ Am făcut și regresia pentru fereastra mare SEK [10k, 20k].

Rezultatele sunt prezentate în Tabelul B5 din Anexa B. Constatările rămân solide.

³¹ Am efectuat analize de grupare pentru imigranții europeni și non-europeni în funcție de dacă durata șederii lor este mai mare de 20 de ani. Analiza arată că variabila „timpul de la sosire” joacă un rol mai puțin important în

acest exercițiu. Pentru imigranții cu o ședere mai mică de 20 de ani, venitul imposibil elasticitatea ca procent din cea nativă este de aproximativ 92% și 64% pentru european și, respectiv, imigranții non-europeni. Pentru imigranții cu peste 20 de ani de ședere, cifrele corespunzătoare sunt de aproximativ 82% și 58% pentru european și, respectiv, imigranții non-europeni. Am efectuat, de asemenea, analize de regresie corespunzătoare. Din nou, găsim că lucrătorii independenți și non-europeni imigranții, indiferent de durata șederii, sunt mai puțin probabil să fie localizați în mediul mic fereastra de grupare în comparație cu nativii care desfășoară activități independente, în timp ce comportamentul de grupare al imigranților europeni care desfășoară activități independente, indiferent de durata șederii, este similar statistic cu nativii care desfășoară activități independente.

³² S-a susținut că rețelele sociale locale afectează răspunsul individual la preluarea bunăstării prin informații și prin norme, de exemplu, Bertrand et al. (2000) care folosesc limbajul pentru a reprezenta dimensiunea rețelei sociale locale. Pentru factorii de decizie politică prezența efectelor de rețea trebuie să fie luată în considerare întrucât poate întări efectul politicilor (prin efecte de multiplicare) sau poate slăbi acestea, dacă „presiunea” rețelei descurajează preluarea direct sau indirect.

subvenții.³³ Aceste cote, respectiv, constituie o distribuție a cotelor imigranților (la nivel de parohie) pentru întreaga Suedia, separat pentru imigranții europeni și non-europeni.³⁴ Folosind aceste două distribuții, definim, respectiv, trei niveluri de concentrare a imigranților cu limite la percentile 25 și 75 ale distribuției. Astfel, obținem o măsură a faptului dacă un anumit angajat independent european (non-european) imigrant locuiește într-o parohie cu concentrare scăzută medie sau mare a imigranților europeni (non-europeni). Ca și înainte, venitul larg ferestrele pentru analiza grupării și regresiei sunt SEK [75k, 75k] și respectiv [10k, 10k], dar fereastra mică de grupare este întotdeauna [5k, 5k].

Jumătatea superioară Fig. 8 prezintă estimări cumulate ale elasticității veniturii imposibil pentru imigranții care desfășoară activități independente în raport cu nativii. The analiza grafică a grupării corespunzătoare este prezentată în figurile B2 și B3 (Anexa B). Elasticitatea pentru nativi este de aproximativ 0,041. Pentru imigranții europeni care desfășoară activități independente, elasticitatea este apropiată de cea nativă nivel, dar în scădere a concentrației imigranților europeni în parohia. Pentru imigranții non-europeni care locuiesc în zone mai puțin segregate zone, elasticitatea este apropiată de cea a nativilor, ca panoul din dreapta sus din Fig. 8 (Concentrația scăzută arată că toate acestea, pentru imigranții non-europeni care trăiesc în zone mai segregate, elasticitatea este de doar aproximativ jumătate a elasticității native.

În continuare, ne întoarcem la rezultatele regresiei, care sunt afișate în jumătatea inferioară Fig. 8 (Tabelul B6 din Anexa B conține rezultatele sub formă de tabel). În toate regresiile, nativii sunt grupul de referință. Coeficienții estimati pentru imigranții europeni (panoul din stânga jos din Fig. 8) sunt cantitativ mici și nu sunt semnificative statistic. Pentru imigranții non-europeni, constatăm că cei care locuiesc în zone mai puțin segregate sunt (statistic) similare cu nativii în ceea ce privește probabilitatea de a cădea în fereastra de grupare SEK [-5k, 5k]. Cu toate acestea, imigranții non-europeni care locuiesc în parohii mai segregate (mediu și concentrație mare) sunt cu aproximativ 5 puncte procentuale mai puțin probabil decât nativii care desfășoară activități independente să încadreze în intervalul de venituri SEK [5k, 5k]. În concluzie, rezultatele indică faptul că imigranții, în special non-europeni imigranții, care locuiesc în zone mai puțin segregate, ar putea fi mai bine integrați în societatea țării gazdă din perspectiva comportamentului de depunere a impozitelor. Cu toate acestea, este de asemenea important să subliniem că nu putem stabili aici cauzalitatea, de exemplu, nu știm dacă comportamentul individual se schimbă atunci când imigranții se mută într-o zonă mai mult sau mai puțin segregată. Noi sperăm să explorăm acest lucru în lucrările viitoare.³⁶

4.2.3. Forma organizatorică

Engström și Holmlund (2009) au arătat că persoanele fizice care desfășoară activități independente cu afaceri neîncorporate diferă în ceea ce privește comportamentul lor de raportare a veniturilor față de persoanele care desfășoară activități independente cu întreprinderi încorporate. Firmele încorporate pot folosi o planificare fiscală mai profesională dar tind și pentru a avea mai mulți angajați și proprietari de firme, ceea ce face mai dificil pentru o singură persoană care desfășoară activități independente conectată la o firmă încorporată la

³³ Pentru a fi precis, ponderea este calculată ca număr total de europeni (resp. non-europeni) imigranți împărțit la populația totală din parohia dată.

³⁴ Cea mai mică pondere a imigranților europeni din orice parohie este de 0,69% și cea mai mare este de 47%. Cifrele respective pentru imigranții non-europeni sunt de 0,16% și 46%. Ponderea absolută a imigranților din Suedia este de 19% în 2018.

³⁵ Aceste limite pot fi exprimate în termeni de concentrare absolută a imigranților. Cifrele sunt de 7% și 13% pentru imigranții europeni. Pentru non-europeni ei sunt 5% și 19%.

³⁶ O posibilitate ar fi să folosim o politică de plasare a refugiaților (vezi de exemplu, Edin și colab. 2003, Åslund 2005 și Åslund și Rooth 2007 pentru Suedia și Dammm 2014 pentru Danemarca). Politică suedeză de plasare a avut loc în 1987–91 când sistemul fiscal arăta destul de diferit față de perioada noastră de 2002–14 și este o întrebare deschisă dacă ar oferi suficient de puternic variații în concentrarea imigranților pentru a evidenția diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor câteva decenii mai târziu, având în vedere posibilitatea ca oamenii să și schimbe locația în căldura plasarea lor inițială și având în vedere concentrarea noastră asupra indivizilor cu relativ venituri mari.

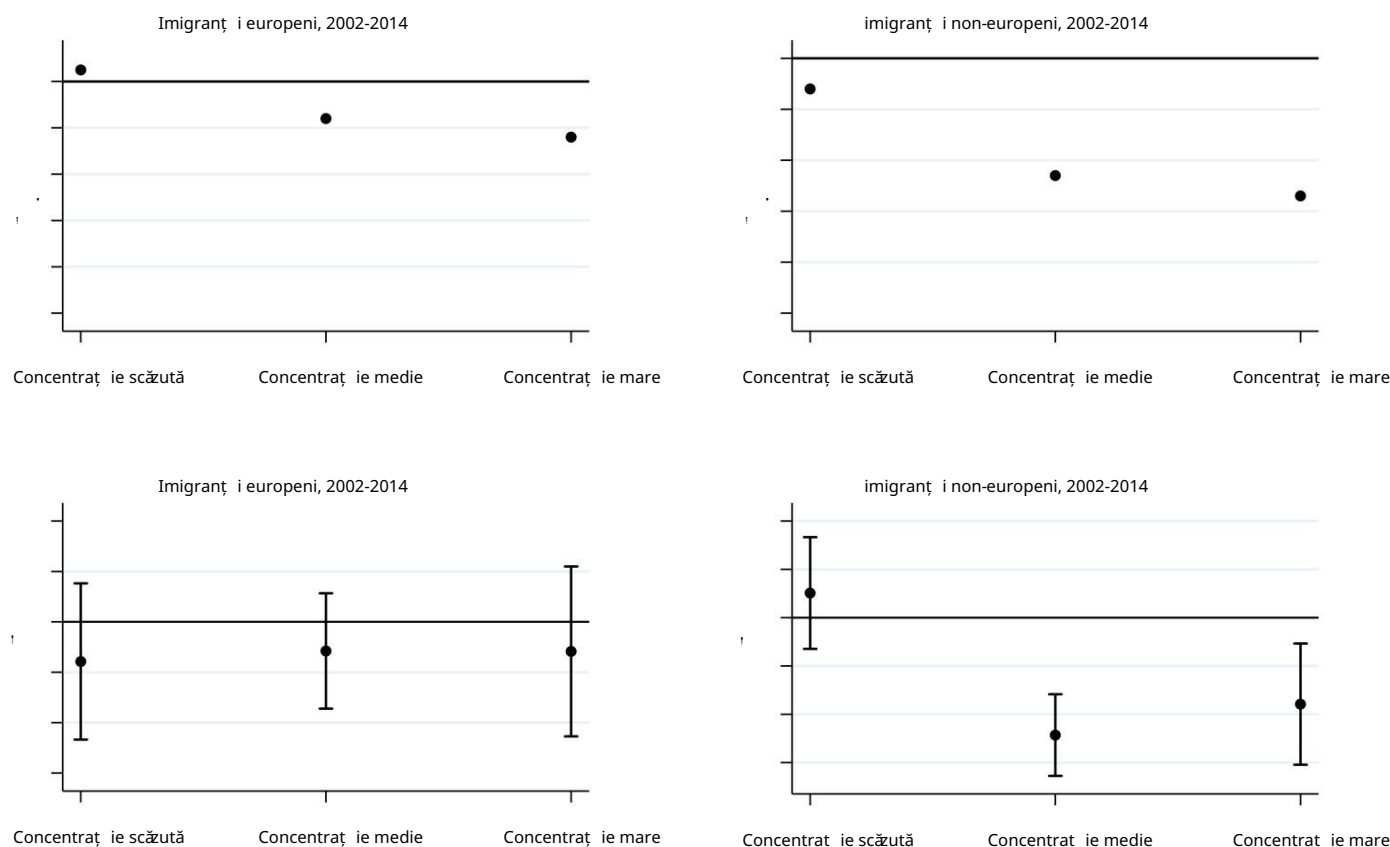

Fig. 8. Segregarea rezidențială analiză grupării și regresiei.

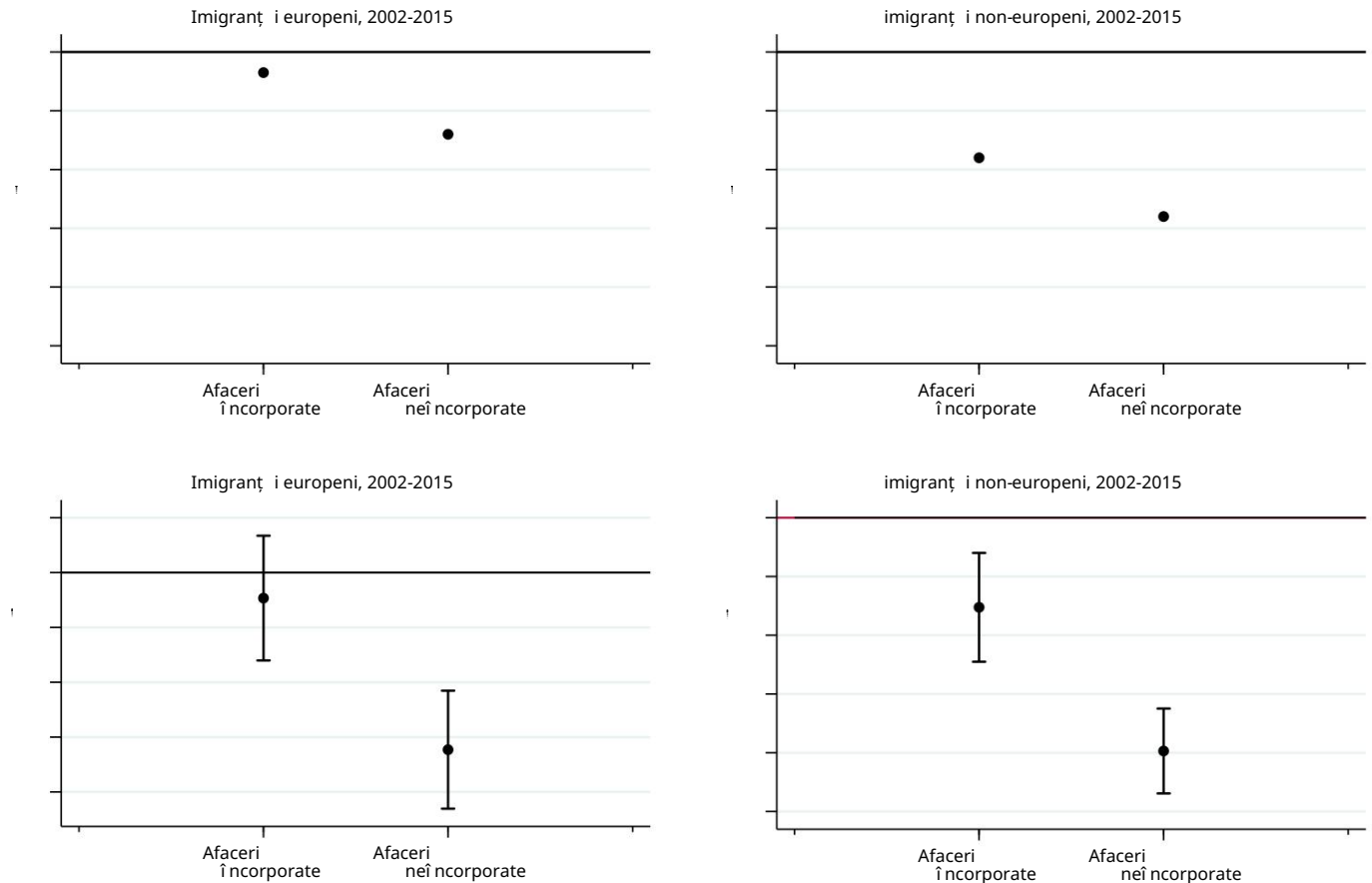
și ajustează perfect salariul. Prin urmare, este ambiguu dacă proprietarii de afaceri încorporate și sau neîncorporate sunt mai mult sau mai puțin probabil să se încurce.

În Tabelul B1 (Anexa B, pentru fereastra mai largă [75k, 75k]), prezentăm statistici rezumative, care descriu compoziția eşantionului nostru în raport cu forma organizațională. Vedem că aproximativ 61% dintre nativii care desfășoară activități independente sunt conectați la o afacere încorporată în timp ce cifrele corespunzătoare pentru imigranții europeni și non-europeni sunt de aproximativ 51% și 37%. Ca și înainte, efectuăm estimarea grupării și regresii, în acest caz concentrând doar fereastra mică de grupare SEK [5k, 5k].

Jumătatea superioară a Fig. 9 arată diferența de elasticitate dintre imigranți și nativi, împărțită pe forma de organizare. Analizele grafice de grupare corespunzătoare sunt prezentate în figurile B4 și B5 (Anexa B). În primul rând, luați în considerare afacerile încorporate. Elasticitatea pentru nativii care desfășoară activități independente asociate cu întreprinderile încorporate este de aproximativ 0,022, care este mai mică decât elasticitatea nativă din rezultatele de referință din Tabelul B1 conținând statistici rezumative pentru eşantioanele utilizate în estimarea grupării și regresii. Figurile B2 - B3 arată rezultatele regresiei și grupării pentru analiza segregării rezidențiale, unde Tabelul B6 conține rezultatele regresiei sub formă de tabel. În cele din urmă, tabelurile B7 și B8, precum și figurile B4 și B5 oferă rezultate de regresie și grupare pentru analiza formei organizaționale a rolului.

4.3. Discuție

Imaginea generală care reiese din analiza grupării este că imigranții care desfășoară activități independente manifestă în mod clar mai puțin în comportament de grupare decât lucrătorii independenți și nativi. Există diferențe substanțiale între imigranții europeni și non-europeni, unde imigranții europeni manifestă un comportament apropiat de cel al nativilor. Există corelații clare între gradul de segregare rezidențială și distanța de imi-

Elasticitatea veniturii impozabil pentru lucrătorii independenți și nativi cu afaceri încorporate și neîncorporate este de 0,022 și respectiv 0,074. În analiza de regresie, grupul de referință sunt nativi care desfășoară activități independente cu afaceri încorporate și cu afaceri neîncorporate.

Fig. 9. Forma organizatorică analiza grupării și regresiei.

acordă comportamentului de grupare nativ. De asemenea, distanța este în creștere în concentrarea rezidențială a imigranților cu aceeași regiune de origine. Acest efect de segregare este mai puternic pentru imigranții non-europeni care desfășoară activități independente. O excepție demnă de remarcat o reprezintă imigranții non-europeni care trăiesc în zone cu segregare scăzută care sunt destul de aproape de comportamentul de grupare nativ. Diferența dintre nativii care desfășoară activități independente și imigranții este substanțial mai mică în rândul celor cu afaceri încorporate, poate din motive legate de cerințele mai mari de intrare pentru întreprinderile și activitățile culturale în astfel de afaceri în ceea ce privește pregătirea formalizată a impozitelor. Înainte de a încorda această secțiune, ar trebui să menționăm că literatura despre munca pe cont propriu a evidențiat diferențele forțate care pot determina indivizii să intre în muncă pe cont propriu. De exemplu, unii sunt „împinși” spre angajare pe cont propriu din cauza lipsei de oportunități de angajare salariată alții sunt „trasi” spre angajare pe cont propriu din cauza oportunităților de afaceri. În plus, este probabil ca procesul de selecție să fie diferit pentru diferite grupuri de imigranți, ceea ce ar putea explica unele dintre discrepanțele în comportamentul grupării dintre nativi și imigranți pe care le-am găsit. Aici trebuie remarcat faptul că ne concentrăm pe grupurile cu venituri mari din populațiile care, probabil, au oportunități decente atât în ceea ce privește angajarea salariată cât și în ceea ce privește munca independentă. Cu toate acestea, unele obstacole în găsirea unui loc de muncă salariat, cum ar fi discriminarea pe piața muncii, ar putea fi relevante și pentru grupurile de populație cu înaltă calificare.³⁷

5. Rezultate suplimentare

În această secțiune finală prezentăm câteva rezultate suplimentare privind diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți. Ne concentrăm pe trei măsuri diferite. În primul rând, analizăm dacă persoanele fizice au fost sau nu amendate pentru depunerea declarațiilor fiscale după termenul limită. Agenția fiscală suedeză impune o taxă pentru depunerea întârziată în cazul în care taxa este, de obicei, între 1000 și 3000 SEK. În al doilea rând, examinăm incidența auditurilor. Autoritatea fiscală efectuează verificări ale declarațiilor fiscale, iar în cazul depunerii incorecte, impune penalități de aproximativ 20–40% din impozitul neplătit. În al treilea rând, examinăm diferența dintre suma preliminară a impozitului pe venit transmisă contribuabilului de către autoritate și suma finală a impozitului. Dacă aceste două sume sunt sau nu diferite, oferă o măsură a participării active a contribuabilului la raportarea veniturilor: dacă sumele diferă contribuabilul a făcut declarații suplimentare. Dacă sumele sunt egale, contribuabilul nu a avut nimic de declarat în plus, fie nu a exercitat cea opțiune. După cum sa menționat mai devreme, organul fiscal acordă declarații fiscale anticipate pentru contribuabilii care acceptă declarația fiscală preliminară fără a solicita deduceri fiscale suplimentare. În toate aceste exerciții, ne concentrăm asupra întregii populații de imigranți, care include atât contribuabilii cu venituri mici, cât și contribuabilii cu venituri mari.

Creăm trei variabile binare: (i) dacă contribuabilul a fost implicat într-o declarație fiscală întârziată (ii) dacă autoritatea a impus suprataxe fiscale pentru depunerea incorectă a impozitului; și (iii) dacă contribuabilul nu participă activ la declarația fiscală. Un contribuabil este definit ca neparticipant activ la declarația fiscală dacă impozitul preliminar este egal cu impozitul final. Folosind aceste trei variabile ca variabile dependente,

³⁷ A se vedea Hammarstedt și Miao (2019) pentru o analiză recentă a angajării pe cont propriu în Suedia.

examinăm efectul statutului (și originii) de imigrant, folosind nativi ca grupul de referință. Folosim un model de probabilitate liniar, control pentru vârstă, sex, studii, stare civilă, venit total, imposibil, localitate și efect fix pe an.

Constatăm că imigranții au o probabilitate mai mare de a-și depune impozitele tardiv, indiferent de durata șederii lor în țara gazdă. Când diferentierea în funcție de venit (în trei grupe, împărțită la 25, 50, și percentila 75), găsim o excepție de la acest model. Venit mic imigranții (cu excepția imigranților nordici) se comportă similar nativilor, deși coeficienții sunt semnificativi din punct de vedere economic (vezi Figura C1 din Anexa C).

Constatăm că imigranții au o tendință mai mare de neconformitate (măsurată prin măsura de audit), indiferent de lungimea de sedere. După cum vedem în Figura C2 din Anexa C, există din nou o excepție pentru imigranții europeni și non-europeni cu venituri mici: aceștia sunt asemănătoare nativilor. Mai mult, nerespectarea impozitelor crește odată cu veniturile pentru imigranții non-europeni (a se vedea figura C2, panoul din stânga jos). Diferențierea populației în funcție de componența veniturilor acestora surse, constatăm că diferența de nerespectare a impozitelor între nativi și imigranți este substanțial mai mare pentru cei cu venituri din afaceri. Toate aceste rezultate trebuie interpretate cu prudență deoarece nu avem

informații despre modul în care autoritatea fiscală selectează contribuabilii care urmează să fie auditați.

În cele din urmă, constatăm că imigranții sunt mai puțin probabil să participe activ în declarația de venit (vezi Figura C3 din Anexa C). Există o foarte tendință de a-lăsa în ceea ce privește durata șederii în țara gazdă imigranții și reduceți cea mai mare parte a decalajului în timp (chiar și atunci când controlați totalul impozabil venituri), dar rămâne o diferență chiar și după mai mult de 10 ani în țara. Decalajul rămâne cel mai mare pentru imigranții non-europeni.

6. Observații finale

În această lucrare, am analizat diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți folosind date la nivel de populație din Suedia și două exemple empirice specifice.

Primul nostru exemplu empiric a examinat diferențele în adoptarea navetei deduceri între imigranți și nativi, controlând pentru un set bogat de covariate. Am constatat că imigranții au o ședere mai lungă în țara gazdă (independentă de origine) și imigranții nordici și țările europene, se comportă mai mult ca nativii, în timp ce diferențele sunt cele mai puternice pentru imigranții non-europeni care au sosit recent în țara gazdă. Decalajul față de nativi se reduce în timp și decalajul este complet închis pentru persoanele cu mai mult de 10 ani în țara gazdă. Interesant este că imigranții cu cea mai lungă ședere în dosarul țării gazdă chiar mai mult decât nativii.

Al doilea exercițiu empiric a examinat diferențele dintre nativi și imigranți în ceea ce privește amplasarea grupării dintre lucrătorii pe cont propriu ca răspuns la un punct de contorsionare foarte mare și prominent al Programului suedez al impozitului pe venit. Aceste răspunsuri aglomerate, care reflectă răspunsurile cauzale la sistemul fiscal, arată că există diferențe izbitoare în comportamentul de depunere a impozitelor între nativi și imigranți, chiar și pentru imigranții care desfășoară activități independente care au rămas în Suedia de mult timp. Mai mult, am văzut că diferențele în comportamentul grupării între nativii și imigranții sunt strâns corelate cu segregarea rezidențială. Acesta este mai ales cazul când se examinează imigranții non-europeni. O excepție interesantă o reprezintă imigranții non-europeni care trăiesc în zone cu segregare scăzută care se comportă similar nativilor. Cu toate acestea, nu știm dacă rezultatele noastre sunt determinate de selecția în aceste zone sau dacă există efecte reale ale expunerii, așa cum sunt documentate de, de exemplu, Chetty și colab. (2013).

Am completat studiul nostru examinând mai multe măsuri de conformitate fiscală pentru întreaga populație de contribuabili suedezi. Imigranții sunt mai probabil să rateze termenul de declarare și să fie amendați pentru nerespectare, indiferent de durata șederii lor în țară. O excepție sunt imigranții cu venituri mici al căror comportament nu este semnificativ diferit de cel al nativilor. Imigranții sunt, de asemenea, mai puțin probabil să facă activ

participa la procesul de declarare a impozitului (prin depunerea deducerilor etc.), dar cea mai mare parte a acestui decalaj se reduce în timp.

Mai multe observații sunt în ordine. În primul rând, imigranții în Suedia nu au făcut-o au fost omogene de-a lungul timpului în ceea ce privește țările sursă de competențe și motivele migrației, pentru a numi doar câteva aspecte relevante. Am stabilit să documenteze diferențele de comportament dintre imigranții și nativii în ceea ce privește comportamentul de depunere a impozitelor într-o anumită perioadă de timp, dar nu am studiat în mod explicit procesul de convergență în declarația fiscală comportamentul dintre nativi și imigranți prin urmărirea indivizilor peste timp. O mare parte de literatură în literatura de specialitate a migrației a studiat procesul de asimilare și convergența economică a imigranților spre nativi. În contextul SUA, această cercetare a arătat că cohortele anterioare dintre imigranți se asimilează mai repede față de nativi decât cohortele ulterioare la diferențele în abilitățile de câștig (vezi, de exemplu, Borjas 1995). În contextul nostru, este posibil ca aceste efecte de cohortă să fie mai puțin importante și rezultatele noastre sunt potențial mai ușor de generalizat în alte contexte, deoarece în ambele noastre exemple empirice, ne concentrăm pe efecte antioane de imigranți și nativi care au venituri mari (și, prin urmare, sunt integrați pe piața muncii) și împărțesc o educație similară. În al doilea rând, studiul nostru documentează diferențele în comportamentul de depunere a impozitelor, dar nu poate aborda problema evaziunii fiscale sau a înșelăciunii. În acest sens, o parte din documentația diferențelor de comportament ar putea fi diferențele de evaziune fiscală. În orice caz, indiferent de cauza diferențelor de comportament, echitatea impozitării este afectată și se concretizează în consecințele unei absorbții scăzute.

În al treilea rând, pare să existe un spațiu pentru intervenția politică (ne referim la unele măsuri politice de succes în secțiunea literatură), cum ar fi atenuarea bariere lingvistice pentru imigranții recent sosiți, dar o serie de deschise rămân întrebări, de exemplu, dacă segregarea și efectele de rețea sunt sau nu cauzează diferențele observate în comportamentul de depunere a impozitelor pe care le-am documentat sau de ce un decalaj substanțial în comportamentul grupării rămâne chiar după foarte mult timp în țara gazdă. Sperăm să le rezolvăm întrebările în cercetările viitoare.

Obiectivul principal al lucrării noastre a fost analiza diferențelor acceptarea de către lucrătorii informații (nativi) și mai puțin informații (imigranți); evident, fiind efectele complexității fiscale asupra asumării în rândul populațiilor diverse din punct de vedere etnic. Nu am analizat în mod oficial impactul adopției diferențiale asupra modelelor spațiale de echilibru pe piețele muncii. Aceasta este o întrebare importantă de cercetare cu implicații pentru o serie de diferite aspecte, precum oferta de muncă, formarea de enclave etnice, urbane extinderea și calitatea potrivirii angajator-angajat. O analiză formală a unor astfel de efecte poate fi posibilă folosind contextul nostru politic, dar este lăsată ca o altă direcție interesantă pentru cercetări viitoare.

Declarații de interese concurente

Autorii declară că nu au niciun conflict de interese.

Material suplimentar

Materialul suplimentar asociat cu acest articol poate fi găsit, în versiunea online, la [10.1016/j.jue.2019.103215](https://doi.org/10.1016/j.jue.2019.103215).

Referințe

- Åslund, O., 2005. Acum și pentru totdeauna? Alegerea inițială și ulterioară a locației imigranților. *Reg. Sci. Urban Eco.* 35, 141–165. doi:10.1016/j.regsciurbeco.2004.02.001.
- Åslund, O., Rooth, D., 2007. Do when and where matter? Travalii inițiale condițiile de piață și veniturile imigranților. *Eco. J.* 117, 422–448. doi:10.1111/j.1468-0297.2007.02024.x.
- Abeler, J., Jäger, S., 2015. Stimulente fiscale complexe. *A.m. Eco. J.: Econ. Politica* 7, 1–28. doi:10.1257/pol.20130137.
- Aftonbladet.se, 2018. Då Har du Rätt Att Göra Reseavdrag. <https://www.aftonbladet.se/minekonomi/a/kaMovk/da-har-du-ratt-att-gora-reseavdrag>
- Aghion, P., Akcigit, U., Lequien, M., Stantcheva, S., 2018. Tax Simplicity and Heterogeneous Learning. Documentul de lucru al Banque de France #665
- Allcott, H., Lockwood, B.B., Taubinsky, D., 2019. Taxe regresive pe păt, cu o aplicație la taxa optimă pe sodă. Document de lucru NBER Nr. 25841
- Allingham, M.G., Sandmo, A., 1972. Evaziunea fiscală pe venit: o analiză teoretică. *J. Public Eco.* 1, 323–338. doi:10.1016/0047-2727(72)90010-2.

- Alstadsater, A., Jacob, M., 2017. Cine participă la evaziunea fiscală? Dovezi din microdate suedeze. Appl. Eco. 49, 2779–2796. doi:10.1080/00036846.2016.1248285.
- Alstadsater, A., Kopczuk, W., Telle, K., 2018. Social Networks and Tax Avoidance: Evid-dence from a Well-Defined Norwegian Tax Shelter. Document de lucru NBER Nr. 25191 Bargain, O., Immervoll, H., Viitamäki, H., 2012. No claim, no pain. Măsurarea neaccesării asistentei sociale folosind datele de registru. J. Econ. Inegal. 10, 375–395. doi:10.1007/s10888-010-9158-8.
- Bastani, S., Selin, H., 2014. Bunching and non-bunch at kink points of the Swedish tax schedule. J. Public Econ. 109, 36–49. doi:10.1016/j.jpubeco.2013.09.010.
- Baum-Snow, N., Kahn, ME, 2000. Efectele noilor proiecte publice de extindere a tranzitului feroviar urban. J. Public Econ. 77, 241–263. doi:10.1016/S0047-2727(99)00085-7.
- Benzarti, Y., 2017. Cât de impozitare este depunerea impozitelor? Utilizarea preferințelor revelate pentru a estima costurile de conformitate. Document de lucru NBER nr. 23903 Bernheim, BD, Taubinsky, D., 2018. Capitolul 5 - Economia publică și comportamentul. În: Bernheim, BD, DellaVigna, S., Laibson, D. (Eds.), Handbook of Behavioral Economics - Foundations and Applications 1. În: Handbook of Behavioral Economics: Applications and Foundations 1, vol. 1. Olanda de Nord, p. 381–516.
- Bertrand, M., Luttmer, EF, Mullainathan, S., 2000. Efecte de rețea și a culturii de bunăstare. QJ Eco. 115, 1019–1055. doi:10.1162/003355300554971.
- Bezin, E., Moizeau, F., 2017. Dinamica culturală a mobilității sociale și segregarea urbană. J. Urban Eco. 99, 173–187. doi:10.1016/j.jue.2017.02.004.
- Bhargava, S., Manoli, D., 2015. Fricțiunile psihologice și preluarea incompletă a beneficiilor sociale: dovezi dintr-un experiment de teren IRS. Am. Eco. Apoc. 105, 3489–3529. doi:10.1257/aer.20121493.
- Black, DA, Kolesnikova, N., Taylor, LJ, 2014. De ce atât de puține femei lucrează în New York (și atât de multe în Minneapolis)? Oferta de muncă a femeilor căsătorite în orașele din SUA. J. Urban Eco. 79, 59–71. doi:10.1016/j.jue.2013.03.003.
- Blumkin, T., Kosonen, T., Kotakorpi, K., 2019. Complexity and Benefit Take-Up: Empirical Dovezi din alocarea în Finlanda pentru îngrijirea la domiciliu. Document de lucru Bohne, A., Nimczik, JS, et al., 2018. Frecvența informațiilor și dinamică de învățare: Evid-dence from Tax Avoidance in Ecuador. Document de discuție IEZA Nr. 11536 Borjas, GJ, 1995. Asimilarea și schimbările în calitatea cohorții revizuite: ce s-a întâmplat cu câștigurile imigranților în anii 1980? J. Economie Muncii. 13, 201–245. doi:10.1086/298373.
- Boustan, LP, Margo, RA, 2009. Rasa, segregarea și angajarea: tală noi dovezi privind nepotrivirea spațială. J. Urban Eco. 65, 1–10. doi:10.1016/j.jue.2008.08.002.
- Buhlmann, F., Elsner, B., Peichl, A., 2018. Rambursări de impozite și manipulare a veniturilor: dovezi de la EITC. Int. Tax Public Finance 25, 1490–1518. doi:10.1007/s10797-018-9510-7.
- Chetty, R., Friedman, JN, Olsen, T., Pistaferri, L., 2011. Costurile de ajustare, răspunsurile firmelor și elasticitatea ofertei de muncă micro vs. macro: dovezi din dosarele fiscale daneze. QJ Eco. 126, 749–804. doi:10.1093/qje/qjr013.
- Chetty, R., Friedman, JN, Saez, E., 2013. Utilizarea diferentelor de cunoștințe între vecinătăți pentru a descoperi impactul EITC asupra câștigurilor. Am. Eco. Apoc. 103, 2683–2721. doi:10.1257/aer.103.7.2683.
- Chetty, R., Looney, A., Kroft, K., 2009. Proeminența și impozitare: teorie și dovezi. Am. Eco. Apoc. 99, 1145–1177. doi:10.1257/aer.99.4.1145.
- Chetty, R., Saez, E., 2013. Teaching the tax code: earnings responses to an experiment with EITC recipients. Am. Eco. J.: Apl. Eco. 5, 1–31. doi:10.1257/app.5.1.1.
- Damm, AP, 2014. Calitatea cartierului și rezultatele pietei muncii: dovezi din repartizarea cvasi-aleatorie a imigranților. J. Urban Eco. 79, 139–166. doi:10.1016/j.jue.2013.08.004.
- De la Roca, J., 2017. Selecția în migrația inițială și de întoarcere: dovezi din mutarea în orașele spaniole. J. Urban Eco. 100, 33–53. doi:10.1016/j.jue.2017.04.004.
- Doerrenberg, P., Peichl, A., Sieglösch, S., 2017. Elasticitatea venitului impozabil în prezent și posibilitățile ilor de deducere. J. Public Econ. 151, 41–55. doi:10.1016/j.jpubeco.2015.10.001.
- Drago, F., Mengel, F., Traxler, C., 2019. Compliance behavior in networks: Evid-dence from a field experiment. American Economic Journal: Applied Economics doi:10.1257/app.20170690. (de aparitiei).
- Edin, PA, Fredriksson, P., Åslund, O., 2003. Enclavele etnice și succesul economic al imigranților — dovezi dintr-un experiment natural. QJ Eco. 118, 329–357. doi:10.1162/003355303060535225.
- Edmark, K., Gordon, R., 2013. Taxes and the Choice of Organizational form by Entrepreneurs in Sweden. Document de lucru IFN Nr. 982
- Engström, P., Holmlund, B., 2009. Evaziunea fiscală și munca independentă într-o țară cu taxe mari: dovezi din Suedia. Appl. Eco. 41, 2419–2430. doi:10.1080/00036840701765452.
- Engström, P., Nordblom, K., Ohlsson, H., Persson, A., 2015. Tax compliance and loss aversion. Am. Eco. J.: Econ. Politica 7, 132–164. doi:10.1257/pol.20130134.
- Engström, P., Nordblom, K., Stefansson, A., 2018. Multiple Misbehavior: Loss Averse and Neatent la stimulentele monetare. Document de lucru Feldman, NE, Katuščák, P., Kawano, L., 2016. Confuzia contribuabililor: dovezi din creditul fiscal pentru copii. Am. Eco. Apoc. 106, 807–835. doi:10.1257/aer.20131189.
- Fjeldstad, OH, Heggstad, K., 2012. Construirea culturii contribuabililor în Mozambic, Tanzania și Zambia: Realizări, provocări și recomandări de politici. Raport CMI Friedrichsen, J., König, T., Schmacker, R., 2018. Preocupările privind imaginea socială și adoptarea bunăstării. J. Public Econ. 168, 174–192. doi:10.1016/j.jpubeco.2018.10.008.
- Frimmel, W., Halla, M., Paezold, J., 2018. Efectul causal intergenerațional al evaziunii fiscale: dovezi din alocarea fiscală pentru navetiști în Austria. J. Eur. Eco. conf. univ. doi:10.1093/jea/fjy033.
- Gabriel, SA, Rosenthal, SS, 1996. Naveta, efectele de vecinătate și câștigurile: o analiză a discriminării rasiale și a diferentelor compensatoare. J. Urban Eco. 40, 61–83. doi:10.1006/juec.1996.0023.
- García-López, MA, 2012. Structura spațială urbană și suburbanizare și transport în Barcelona. J. Urban Eco. 72, 176–190. doi:10.1016/j.jue.2012.05.003.
- García-López, MA, Holl, A., Viladecans-Marsal, E., 2015. Suburbanizarea și autostrăile în Spania când romanii și Bourbonii încă îl modelează orașele. J. Urban Eco. 85, 52–67. doi:10.1016/j.jue.2014.11.002.
- Glaeser, EL, Rosenthal, SS, Strange, WC, 2010. Economia urbană și antreprenoriat. J. Urban Eco. 67, 1–14. doi:10.1016/j.jue.2009.10.005.
- Guyton, J., Manoli, DS, Schafer, B., Sebastiani, M., 2016. Reminders & Recidivism: Evid-dence from Tax Filing & EITC Participation Among Low-Income Nonfilers. Document de lucru NBER Nr. 21904 Gutiérrez-Puigarnau, E., van Ommeren, JN, 2010. Oferta de muncă și naveta. J. Urban Eco. 68, 82–89. doi:10.1016/j.jue.2010.03.003.
- Hammarstedt, M., Miao, C., 2019. Imigranții și care desface oară activitatea independentă și angajații lor: dovezi din datele angajator-angajați suedeze. Rev. Econ. Househ. doi:10.1007/s11510-019-09446-1.
- Hansen, J., Lofstrom, M., 2003. Asimilarea imigranților și participarea la bunăstare - imigranții se asimilează în sau în afara bunăstării? J. Hum. Resursă 38, 74–98. doi:10.3368/jhr.XXXVIII.1.74.
- Hensen, MM, De Vries, MR, Cörvers, F., 2009. Rolul mobilității geografice în reducerea nepotrivirilor dintre educație și locuri de muncă în Țările de Jos. Pap. Reg. Sci. 88, 667–682. doi:10.1111/j.1435-5957.2008.00189.x.
- Heurmann, DF, Assmann, F., vom Berge, P., Freund, F., 2017. Efectul distribuțional al subvențiilor pentru navetă - dovezi din date geo-referențiate și o reformă politică la scară largă. Reg. Sci. Urban Eco. 67, 11–24. doi:10.1016/j.regsciurbeco.2017.08.001.
- Hoopes, JL, Reck, DH, Slemrod, J., 2015. Căutarea de informații pentru contribuabili: implicații pentru atenția rațională. Am. Eco. J.: Econ. Politica 7, 177–208. doi:10.1257/pol.20140050.
- Kleven, HJ, Knudsen, MB, Kreiner, CT, Pedersen, S., Saez, E., 2011. Nu vrei sau nu poate trăși a? Dovezi dintr-un experiment de audit fiscal din Danemarca. Econometrica 79, 651–692. doi:10.3982/ECTA9113.
- Kleven, HJ, Waseem, M., 2013. Utilizarea creșterilor pentru a descoperi frecvența de optimizare și elasticitate structurală: teorie și dovezi din Pakistan. QJ Eco. 128, 669–723. doi:10.1093/qje/qjt004.
- Le Gallo, J., L'Horty, Y., Petit, P., 2017. Mobilitatea spațială a tinerilor și mobilitatea: ce rezultate angajării și locuinței? Dovezi dintr-un experiment amplu și controlat în Franța. J. Urban Eco. 97, 1–14. doi:10.1016/j.jue.2016.10.003.
- Lockwood, BB, 2017. Optimal Income Taxation with Present Bias. Universitatea din Pennsylvania - Document de lucru vania.
- Luttmer, EF, Singhal, M., 2014. Tax morale. J. Econ. Perspectivă 28, 149–168. doi:10.1257/jep.28.4.149.
- Manoli, DS, Turner, N., 2014. Nudges and Learning: Evidence from Informational Interventions for Low-Income Taxpayers. Document de lucru NBER nr. 20718 Mascagni, G., 2018. De la laborator la teren: o revizuire a experimentelor fiscale. J. Econ. Surv. 32, 273–301. doi:10.1111/joes.12201.
- Mayer, T., Trevian, C., 2017. Impactul evidenței transportului public urban din regiunea Parisului. J. Urban Eco. 102, 1–21. doi:10.1016/j.jue.2017.07.003.
- Paezold, J., 2019a. Subvențiile pentru navetă măresc distanțele de navetă? Dovezi dintr-un design în doi de regresie. Reg. Sci. Urban Eco. 75, 136–147.
- Paezold, J., 2019b. Cum răspund contribuabilii la o întoarcere? Dovezi privind câștigurile și comportamentul deducerii din Austria. Int. Impozit Finant și Publice 26 (1), 167–197.
- Paezold, J., Winner, H., 2016. Luând drumul mare? Respectarea indemnizațiilor fiscale pentru navetiști și rolul deversărilor de evaziune. J. Public Econ. 143, 1–14. doi:10.1016/j.jpubeco.2016.08.001.
- Potter, S., Enoch, M., Rye, T., Black, C., Ubbels, B., 2006. Tratatamentul fiscal al sprijinului pentru naveta angajatorului: o revizuire internațională. Transport Rev. 26, 221–237. doi:10.1080/01441640500184385.
- Ramnath, SP, Tong, PK, 2017. Reducerea persistenței sărăciei din depunerea unei declarații fiscale. Am. Eco. J.: Econ. Politica 9, 367–394. doi:10.1257/pol.20150486.
- Robles, B., 2009. O campanie de educație fiscală și de consolidare a activelor pentru populațiile de muncitori englezi cu venituri mici și limitate: lecții din patru state, TY 2004 - TY 2007. În: Recent Research on Tax Administration and Compliance: Selected Papers dat la Conferința de cercetare IRS din 2009. IRS Research Bulletin, pp. 227–252.
- Rosenthal, SS, Strange, WC, 2008. The attenuation of human capital spillovers. J. Urban Eco. 64, 373–389. doi:10.1016/j.jue.2008.02.006.
- Saez, E., 2009. Detaliile conteează impactul prezentării și informațiilor ilor asupra adoptării stimulentei financiare pentru economisirea pentru pensii. Am. Eco. J.: Econ. Politica 1, 204–228. doi:10.1257/pol.1.1.204.
- Saez, E., 2010. Contribuabilii se îngrămădesc în punctele de întoarcere. Am. Eco. J.: Econ. Politica 2, 180–212. doi:10.1257/pol.2.3.180.
- Skatteverket, 2018. Ny tjänst räknar ut om du har Rät Till Reseavgift (Skatteverkets Pressmeddelande). <https://www.skatteverket.se/omoss/press/pressmeddelanden/2018/2018/nyttjanstraknarutomduharattillreseavgift.541f1c61d16193087dfbbe9.html>
- Slemrod, J., 2007. Înșelarea pe noi înșine: economia evaziunii fiscale. J. Econ. Perspectivă 21, 25–48. doi:10.1257/jep.21.1.25.
- Taubinsky, D., Rees-Jones, A., 2018. Variația atenției și bunăstarea: teorie și dovezi dintr-un experiment de importanță fiscală. Rev. Econ. Stud. 85, 2462–2496. doi:10.1093/restud/rdx069.
- Zenou, Y., 2013. Nepotrivirea spațială versus socială. J. Urban Eco. 74, 113–132. doi:10.1016/j.jue.2012.11.002.